

Autorka medzinárodných bestsellerov č. 1
Obnažená a Spútaná

SYLVIA DAYOVÁ

Temná, podmanivá
sila vášne...

Neskrotená

3. ČASŤ SÉRIE CROSSFIRE

Neskrotená

Neskrotená

SYLVIA DAYOVÁ

FORTUNA

Original title: Sylvia Day: ENTWINED WITH YOU
Copyright © 2013 by Sylvia Day
Cover photography by Edwin Tse
Cover design by Sarah Oberrender
Published by The Berkley Publishing Group,
a member of Penguin Group (USA)

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2013
Translation © Elena Mrázová, 2013

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri v edícii Fortuna Litera.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Martina Korbová
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-216-4

POĎAKOVANIE

Moja vďaka patrí editorke Hilary Saresovej za jej prácu na *Neskrotenej* aj na predchádzajúcich dvoch dieloch série *Crossfire*. Bez nej by tu zostala vata, veľa cudzích slov, archaizmy a mnoho ďalších nedostatkov, ktoré by pri čítaní odvádzali pozornosť od Gideonovej lásky k Eve. Veľmi Ti ďakujem, Hilary!

Ďakujem svojej agentke Kimberly Whalenovej a editorke Cindy Hwangovej za to, že mi pomohli pri písaní tohto príbehu znovu zachytiť príťažlivosť Gideona a Evy. Vždy keď som potrebovala pomoc, ochotne mi ju poskytli. Ďakujem Vám, Kim a Cindy!

Ďakujem svojmu agentovi pre vzťahy s verejnosťou Greggovi Sullivanovi za veľkú pomoc pri plánovaní a organizovaní môjho náročného rozvrhu.

Ďakujem aj svojmu agentovi Jonovi Cassirovi zo CAA za usilovnú prácu a trpezlivosť, s ktorou odpovedal na moje otázky.

Som vďačná všetkým svojim medzinárodným vydavateľom, ktorí ma úžasne podporovali a nadchli sa pre sériu *Crossfire*.

Ani neviem, ako vyjadriť nekonečnú vďaku svojim čitateľkám za trpezlivosť a podporu. Som vďačná, že môžeme spolu sprevádzať Gideona a Evu na ich nekončiacej ceste.

NEWYORSKÍ TAXIKÁRI sú zvláštna odroda ľudského druhu. Nepoznajú strach a cez preplnené ulice sa predierajú bleskurýchlo a až neprirodzene pokojne. Aby som neprišla o zdravý rozum, naučila som sa sústrediť na obrazovku smartfónu a nedívať sa na autá, čo frčia len niekoľko centimetrov od nás. Vždy keď som omylom zdvihla zrak, zistila som, že pravou nohou z celej sily tlačím na podlahu auta, lebo moje telo sa inštinktívne pokúša dupnúť na brzdu.

Tentoraz som však nepotrebovala nijaké rozptýlenie. Bola som lepkavá od potu po intenzívnom tréningu krav maga a hlava sa mi krútila od myšlienok na to, čo spravil muž, ktorého milujem.

Gideon Cross. Už pri jeho mene sa mi cez napnuté telo prehnať horúca vlna túžby. Od chvíle, keď som ho videla prvý raz, a keď som cez úžasný a neskutočne krásny zovňajšok nazrela do temného a nebezpečného srdca vo vnútri, cítila som príťažlivosť.

Objavila som druhú polovicu svojho ja. Potrebovala som ho tak, ako som potrebovala tep srdca, a on sa kvôli mne vystavil obrovskému nebezpečenstvu a všetko riskoval.

Hlasné trúbenie ma uvrhlo naspäť do prítomnosti.

Cez predné sklo som zbadala, ako na mňa z bilbordov na boku autobusu žiari miliónový úsmev môjho spolubývajúceho. Pery Caryho Taylora sa provokatívne vlnili a jeho vysoká štíhla postava práve blokovala križovatku. Taxikár opakovane trúbil, akoby tým mohol uvoľniť cestu.

Nemal šancu. Cary sa nehýbal a ani ja nie. Ležal na boku, mal obnaženú hrud' a bol bosý, džínsy mal rozopnuté, aby mu bolo vidieť pás bielizne aj štíhle línie brušných svalov. Tmavohnedé vlasy mal zmyselne rozstrapatené a smaragdové oči mu šibalsky iskrili.

Odrazu ma zaskočila predstava, že pred svojím najlepším kamarátom budem musieť ukrývať strašné tajomstvo.

Cary bol mojou kotvou, oporou a hlasom rozumu – a vo všetkom, čo je v živote dôležité, mi bol aj bratom. Nepáčilo sa mi, že mu nemôžem povedať, čo pre mňa Gideon vykonal.

Zúfalo som sa o tom túžila s niekým porozprávať, aby som sa s tým dokázala lepšie vyrovnáť, to však neprichádzalo do úvahy. Dokonca aj náš terapeut by bol možno etikou a zákonmi viazaný porušiť diskretnosť.

Zjavil sa zavalitý dopravný policajt v reflexnej veste a autoritatívnym gestom ruky v bielej rukavici nasmeroval autobus s reklamou do vyhradeného prúdu. Mávol nám a prešli sme cez križovatku tesne predtým, ako naskočila červená. Oprela som sa s rukami okolo drieku a knísala som sa do rytmu jazdy.

Cesta z Gideonovho strešného bytu na Piatej avenue do môjho bytu na Upper West Side bola krátka, mne však pripadala ako večnosť. Informácie, ktoré mi pred niekoľkými hodinami oznámila detektívka Shelley Gravesová z newyorskej polície, mi zmenili život. Zároveň ma prinútili opustiť jediného človeka, s ktorým som chcela byť.

Gideona som nechala samého, lebo som nemohla dôverovať Gravesovej motívom. Možno mi o svojich podozreniach povedala len preto, aby sa presvedčila, či za ním pobežím a dokážem, že náš rozchod bola len prešpekulovaná lož.

Bože. Od toho emocionálneho chaosu mi srdce bilo ako o život. Gideon ma teraz potreboval rovnako, ak nie viac, ako som ja potrebovala jeho, a predsa som odišla.

Zúfalstvo v jeho očiach, keď nás rozdelili dvere na súkromnom výťahu, ma stále zraňovalo.

Gideon.

Taxík zahol za roh a zastal pred obytným domom. Skôr ako som stihla taxikárovi povedať, aby sa obrátil a zaviezol ma naspäť, nočný vrátnik otvoril dvere na aute a do klimatizovanej kabíny sa vovalil lepkavý augustový vzduch.

„Dobrá večer, slečna Trammellová.“ Vrátnik si pri pozdrave ťukol prstami do čiapky a trpezlivo čakal, kým som vytiahla kreditku. Keď som zaplatila, pomohol mi vystúpiť z taxíka a cítila som, ako mi pohľadom diskkrétne prešiel po uplakanej tvári.

Usmiala som sa, akoby bolo všetko v najlepšom poriadku, ponáhľala som sa do haly, rýchlo som zamávala na recepciu a zamierila som priamo k výťahu.

„Eva!“

Obrátila som hlavu a zbadala som, ako z pohovky vstáva štíhla bruneta v štýlovej sukni a blúzke. Husté vlasy jej padali na plecía a na plných ružových perách jej pohrával úsmev. Zamračila som sa, nespoznávala som ju.

„Áno?“ odvetila som a odrazu sa ma zmocnila ostražitosť. Pri pohľade na jej živé tmavé oči som zbystrila pozornosť. Hoci som bola zničená a pravdepodobne som tak aj vyzerala, vystrela som plecía a pozrela som jej rovno do tváre.

„Deanna Johnsonová,“ predstavila sa a vystrela ruku s upravenými nechtami. „Reportérka na voľnej nohe.“

Zdvihla som obočie. „Dobry deň.“

Zasmiala sa. „Nemusíte byť taká podozrievavá. Len by som sa s vami rada porozprávala. Pracujem na jednom článku a potrebovala by som vašu pomoc.“

„Nehnevajte sa, ale nespomínam si na nič, o čom by som sa chcela rozprávať s novinármi.“

„Ani o Gideonovi Crossovi?“

Po chrbte mi prebehli zimomriavky. „Najmä nie o ňom.“

Gideon, jeden z dvadsiatich piatich najbohatších mužov na svete, ktorý v New Yorku vlastní toľko budov, až sa z toho človeku krúti hlava, bol vždy v centre záujmu novinárov. Tí však vedeli aj to, že sa so mnou rozišiel a dal sa znovu dokopy so svojou bývalou snúbenicou.

Deanna si prekrižila ruky, takže jej to zvýraznilo výstrih. Všimla som si to len preto, lebo som si ju ešte raz obzrela.

„No tak,“ pokračovala. „Vaše meno z toho môžem vynechať, Eva. Nepoužijem nič, podľa čoho by vás bolo možné identifikovať. Máte šancu trochu sa pomstiť.“

Akoby som mala v žalúdku kameň. Bola presne Gideonov typ – vysoká, štíhla, opálená bruneta. Úplne iná ako ja.

„Určite sa chcete do toho pustiť?“ spýtala som sa potichu a intuitívne som tušila, že niekedy v minulosti sa už s mojím chlapom vyspala. „Nie je to človek, s ktorým by ste sa chceli dostať do sporu.“

„Vy sa ho bojíte?“ odvrkla. „Ja nie. Peniaze mu nedávajú právo robiť všetko, čo sa mu zachce.“

Pomaly, zhlboka som sa nadýchla a spomenula som si, že doktor Terrence Lucas – ktorý sa tiež nepohodol s Gideonom – mi povedal niečo podobné. Teraz som už vedela, čoho je Gideon schopný, ako ďaleko je ochotný zájsť, aby ma ochránil, a predsa som odpovedala úprimne a bez váhania: „Nebojím sa. No naučila som sa voliť správnu stratégiu. Najlepšou pomstou je ísť ďalej.“

Zdvihla bradu. „Nie každá z nás má v zálohe rockové hviezdy.“

„To je fuk.“ V duchu som vzdychla pri zmienke o mojom bývalom Brettovi Klinovi, ktorý bol spevákom čoraz populárnejšej kapely a jedným z najsexi mužov, akých som kedy stretla. Tak ako z Gideona, aj z neho priam sálal sexepíl. Na rozdiel od Gideona však nebol mojou životnou láskou. Do tej rieky druhý raz nevročím.

„Počúvajte,“ Deanna vytiahla z vrečka na sukni vizitku, „one-dlho zistíte, že Gideon Cross vás využíval, aby v Corinne Gi-rouxovej vyvolal žiarlivosť a donútil ju, aby sa k nemu vrátila. Keď to pochopíte, zavolajte mi. Budem čakať.“

Prijala som vizitku. „Prečo si myslíte, že viem niečo, čo vás bude zaujímať?“

Zovrela plné pery. „Bez ohľadu na to, aké mal Cross úmysly, prenikli ste k nemu. Snehuliak sa trochu roztopil.“

„Možno áno, ale s tým je koniec.“

„To neznamená, že niečo neviete, Eva. Môžem vám pomôcť zistiť, čo stojí za zverejnenie.“

„Z čoho vychádzate?“ Nemienila som sa prizerať, ako útočí na Gideona. Ak ho chce ohroziť, bude mať do činenia so mnou.

„Ten muž má temnú stránku.“

„Takú máme všetci, nie?“ Čo vedela o Gideonovi? Čo jej odhalil počas ich... kontaktu? Ak vôbec k nejakému došlo.

Nebola som si istá, či sa niekedy dostanem do štádia, keď vo mne pomyslenie na Gideonov intímny styk s inou ženou neodpáli zúrivú žiarlivosť.

„Čo keby sme niekam zašli na kus reči?“ navrhla.

Pozrela som na recepciu, kde sa zamestnanci presvedčivo tvárili, že nás zdvorilo ignorujú. Bola som príliš emocionálne vyčerpaná, aby som sa dohadovala s Deannou, a ešte stále som sa spamätávala z rozhovoru s detektívkou Gravesovou.

„Možno inokedy,“ povedala som. Nechala som si otvorené dvere, lebo som o nej chcela mať prehľad.

Chad, jeden z ľudí na recepcii, akoby vycítil moje rozpaky, a podišiel k nám.

„Pani Johnsonová je na odchode,“ povedala som mu a prinútila som sa uvoľniť. Ak na Gideona nič nevyňuchala detektívka Gravesová, zvedavá reportérka na voľnej nohe neobíde lepšie.

Žiaľ, vedela som, aké informácie môžu uniknúť z polície, a ako ľahko a často k tomu dochádza. Môj otec Victor Reyes je policajt a na túto tému som toho počula až-až.

Obrátila som sa k výťahom. „Dobrá noc, Deanna.“

„Ozvem sa,“ zavolala za mnou.

Vošla som do výťahu a stisla som gombík na svoje poschodie. Keď sa dvere zavreli, zvalila som sa na držadlo. Musím varovať Gideona, ale nedá sa to spraviť tak, aby to polícia nezistila.

Ešte silnejšie ma rozbolela hrud'. Náš vzťah je úplne strelený. Nemôžeme sa ani porozprávať.

Vystúpila som na svojom poschodí a otvorila som dvere bytu. Prešla som cez priestrannú obývačku a kabelku som si zhodila v kuchyni na vysokú stoličku. Pohľad na Manhattan cez veľké okná ma tentoraz nepovzbudil. Bola som taká rozrušená, až mi bolo jedno, kde som. Záležalo len na tom, že nie som s Gideonom.

Cez chodbu som sa vybrala do svojej spálne. Z Caryho izby bolo počuť tlmenú hudbu. Má tam spoločnosť? Ak áno, koho? Môj najlepší kamarát sa rozhodol, že sa pokúsi zvládnuť dva vzťahy – jeden so ženou, ktorá ho akceptovala takého, aký je, a jeden s mužom, ktorému sa nepáčilo, že Cary má pletky aj s inými.

V kúpeľni som cestou do sprchy zhadzovala na dlážku kusy oblečenia. Pod prúdom vody som musela myslieť na to, ako sme sa sprchovali s Gideonom, ako naša vzájomná túžba vyvolala nečakané erotické iskrenie. Tak veľmi mi chýbal. Potrebovala som jeho dotyky, jeho lásku. To všetko vo mne vyvolávalo krutý sexuálny hlad a podráždenie. Netušila som, ako zaspím, keď neviem, kedy sa budem môcť s Gideonom porozprávať. Toľko sme si toho mali povedať.

Omotala som si okolo seba osušku a vyšla som z kúpeľne. Gideon stál vedľa zavretých dvier do mojej izby. Pohľad naňho vyvolal takú prudkú reakciu, akoby mi niekto vrazil. Zasekol sa mi dych, srdce sa mi rozbehlo v divokom rytme, celú ma zaplavila vlna túžby. Akoby od nášho posledného stretnutia uplynuli roky, a nie iba hodina.

Dala som mu kľúč, ale vlastnil celú budovu. S takouto výhodou sa ku mne mohol dostať bez stopy... tak ako aj k Nathanovi.

„Je to tu pre teba nebezpečné,“ poznamenala som, ale to nezmiernilo moje vzrušenie. Vpíjala som sa doňho pohľadom, blúdila som očami po jeho štíhlom, svalnatom tele.

Mal na sebe čierne tepláky a obľúbenú mikinu s logom Kolumbijskej univerzity. Vyzeral ako dvadsaťosemročný mladý muž, ktorým aj bol, a nie ako úspešný miliardár, ktorého poznal celý svet. Do čela mal stiahnutú šiltovku s logom Yankees, ale ani tieň šiltu nezakryl nápadne modré oči. Ostro na mňa pozeral, zmyselné pery mal vážne stiahnuté. „Nevydržal som to.“

Gideon Cross bol neskutočný krásavec, taký nádherný, že keď išiel po ulici, ľudia sa zastavovali a civeli naňho. Kedysi som ho považovala za sexuálneho poloboha a jeho telesné schopnosti mi často dávali za pravdu, ale zároveň som vedela, že je to človek so všetkým, čo k tomu patrí. Rovnako ako ja, aj on si odtrpel svoje a zanechalo to na ňom stopy.

Osud hral proti nám.

Zhlboka som sa nadýchla, moje telo reagovalo na jeho blízkosť. Hoci nás delilo niekoľko metrov, cítila som omamnú príťažlivosť, magnetickú silu druhej polovice svojej duše. Bolo to tak od nášho prvého stretnutia, oboch nás to k sebe nevysvetliteľne ťahalo. Najskôr sme túto šialenú posadnutosť považovali za telesnú vášeň, no potom sme si uvedomili, že jeden bez druhého nevieme dýchať.

Potlačila som túžbu rozbehnúť sa mu do náručia. Stál však príliš nehybne, vedel sa perfektne ovládať. Vychutnávala som si čakanie na jeho pokyn.

Bože, ako ho len milujem!

Zaťal päste. „Potrebujem ťa.“

Pri jeho drsnom, zachrípnutom hlase ma zamrazilo.

„Nemusíš sa tak radowať,“ s úsmevom som si ho doberala. Pokúšala som sa navodiť uvoľnenú náladu, skôr ako ma schytí do rúk.

Milovala som ho divoko aj nežne. Brala som si ho všetkými spôsobmi, ale bolo to tak dávno... Pokožka ma už štekľila a v očakávaní sa stiahla, túžila po jeho hladnom a zbožňujúcom dotyku. Obávala som sa, čo sa stane, ak sa na mňa vrhne celou silou, keď som taká vyhladovaná po jeho tele. Čo ak sa roztrháme na kusy?

„Šalíem z toho, že nie som s tebou,“ zachripel. „Strašne mi chýbaš. Mám pocit, že od teba závisí môj zdravý rozum, Eva, a ty chceš, aby som sa z toho radoval?“

Oblizla som si suché pery a on zavrčal, až mi po chrbte prebehli zimomriavky. „Ja sa z toho radujem.“

Napätie v jeho tele sa viditeľne uvoľnilo. Určite sa trápil, ako zareagujem na to, čoho sa kvôli mne dopustil. Popravde, aj mňa to trápilo. Znamená moja vďačnosť, že som zvrhlejšia, ako si uvedomujem?

Potom som si spomenula, ako ma obchytkávajú ruky môjho nevlastného brata... ako ma jeho telo tlačí na matrac... spomenula som si na pálčivú bolesť medzi nohami, keď do mňa neprestajne vrážal...

Znovu vo mne ožil hnev a striasla som sa. Ak som zvrhlá, lebo sa teším, že ten sviniar skapal, tak nech!

Gideon sa zhlboka nadýchol. Ruku si položil na hrud' a pošúchal sa tam, akoby ho bolelo srdce.

„Milujem ťa,“ povedala som mu a v očiach ma zaštípali slzy. „Veľmi ťa milujem.“

„Anjel.“ Rýchlo ku mne prešiel, kľúče pritom odhodil na dlážku, a oboma rukami mi zašiel do mokrých vlasov. Chvel sa a ja som plakala, dojalo ma, ako veľmi ma potrebuje.

Gideon mi zaklonil hlavu, so spaľujúcou vášňou sa zmocnil mojich úst, ochutnával ma pomalými a hlbokými pohybmi jazykom. Jeho vášeň som cítila všetkými zmyslami a rukami som mu zabľúdila pod mikinu. Vzdychol a mne pri tom zvuku stvrdli bradavky a naskočila mi husia koža.

Rozpustila som sa v ňom, odtisla som mu čiapku, aby som mohla zaboriť prsty do jeho hodvábnych čiernych vlasov. Celú ma pohltil jeho zmyselný bozk. Z úst sa mi vydral vzlyk.

„Nie,“ hlesol a odtiahol sa, aby mi videl do očí. „Trhá mi srdce, keď plačeš.“

„Je toho na mňa priveľa.“ Zachvela som sa.

Jeho krásne oči vyzerali rovnako unavené ako moje. Zachmúrene prikývol. „To, čo som...“

„O to nejde. Dôležité je, čo k tebe cítim.“

Pošúchal si nos o môj, rukami mi obdivne prešiel po nahých pleciach – rukami, čo preliali krv, a ja som si vďaka tomu ešte viac vychutnávala jeho dotyk.

„Ďakujem,“ šepla som.

Zavrel oči. „Bože, keď si dnes večer odišla... nevedel som, či sa vrátiš... keby som ťa stratil...“

„Aj ja ťa potrebujem, Gideon.“

„Nebudem sa ospravedlňovať. Spravil by som to znovu.“ Pevnejšie ma zovrel. „Čakal by ho len súdny príkaz, teba ustavičná ostražitosť, bezpečnostné opatrenia až do konca života. Kým by Nathan žil, nemala by si záruku, že si v bezpečí.“

„Nekomunikoval si so mnou. Úplne si ma ignoroval. My dvaja...“

„Sme naveky spolu.“ Končekmi prstov mi prešiel po pootvorených perách. „Je koniec, Eva. Nehádaj sa o niečom, čo sa už nedá zmeniť.“

Odtisla som mu ruku. „Naozaj je koniec? Môžeme byť spolu alebo stále musíme tajiť náš vzťah pred políciou? Máme vôbec nejaký vzťah?“

Gideon mi hľadel do očí, nič neskrýval, ukázal mi svoju bolesť a strach. „Na to som sa ťa prišiel spýtať.“

„Ak je to na mne, nikdy ťa neopustím,“ vyhlásila som rezolútne. „Nikdy.“

Gideon mi rukami prešiel po krku k pleciam, na pokožke mi zanechával horúcu stopu. „Potrebujem, aby to bola pravda,“ zašepkal. „Bál som sa, že ujdeš... že sa ma budeš báť.“

„Gideon, nie...“

„Nikdy by som ti neublížil.“

Chytila som ho za gumu na teplákoch a potiahla som, aj keď som ním nedokázala ani pohnúť. „Viem.“

Telesne som o tom nepochybovala – vždy si pri mne dával veľký pozor. No na emocionálnej rovine sa moja láska s absolútnou presnosťou obrátila proti mne. Mala som čo robiť, aby som znovu začala veriť, že berie ohľad na moje potreby, a ešte stále som pociťovala opatrnosť, ktorá sprevádza hojace sa srdce.

„Naozaj?“ Hľadel mi do tváre, ako vždy cítil aj nevypovedané. „Keby si odišla, zabilo by ma to, ale neublížil by som ti, aby si pri mne zostala.“

„Nikam nechcem ísť.“

Hlasno vydýchol. „Moji právnici sa zajtra porozprávajú s políciou, aby zistili, aká je situácia.“

Zaklonila som hlavu a jemne som sa mu perami pritisla na ústa. Spoločne sme utajovali zločin a klamala by som, keby som tvrdila, že ma to vážne netrápi – napokon, som dcéra policajta -, ale druhá možnosť bola oveľa horšia.

„Musím vedieť, či dokážeš žiť s tým, čo som spravil,“ povedal potichu a namotal si na prst moje vlasy.

„Myslím si, že áno. A ty?“

Jeho pery znovu našli moje. „Keď to inak nejde, prežijem všetko.“

Siahla som pod mikinu a nahmatala som jeho teplú, zlatistú pokožku. Pod dlaňami som cítila pevné, vypracované svaly, jeho

telo bolo zvodné a mocné, pripomínalo umelecké dielo. Oblizla som si pery, zubami som sa dotkla jeho plnej spodnej pery a jemne som zahryzla. Gideon vzdychol. Zvuk jeho rozkoše bol pre mňa ako pohladenie.

„Dotkni sa ma.“ Bol to príkaz, ale vyslovil ho ako prosbu.

„Dotýkam sa.“

Chytil ma za zápästie a odtiahol mi ruku. Bez hanby mi vložil do dlane svoj úd. Prstami som obopla celú jeho hrúbku a pulz sa mi zrýchlil, keď som si uvedomila, že je pod teplákmi nahý.

„Bože,“ hlesla som. „Som z teba celkom rozpálená.“

Prepaľoval ma modrými očami, líca mu očerveneli a pootvoril svoje krásne pery. Nikdy sa netajil tým, ako naňho pôsobím, nikdy nepredstieral, že svoje reakcie ovláda lepšie ako ja. Jeho dominancia v posteli bola o to vzrušujúcejšia – vedela som, že je voči našej vzájomnej príťažlivosti rovnako bezmocný.

Zovrelo mi hrdlo. Stále som nemohla uveriť, že je môj, že ho takto vidím, otvoreného, vyhľadovaného a neskutočne sexi...

Gideon mi stiahol osušku. Prudko sa nadýchol, keď spadla na dlážku a ja som pred ním zostala úplne nahá. „Ach, Eva.“

Hlas sa mu chvel od emócií a mňa zaštípali oči. Cez hlavu si prevliekol mikinu a odhodil ju. Natiahol ruku a pomaly sa ku mne približoval, predlžoval okamih, keď sa dotknú naše obnažené telá.

Chytil ma za boky, neposedne pohyboval prstami, dýchal rýchlo a zachrípnuto. Najprv sa ho dotkli konččky mojich prsníkov a vyslali mi do tela náhlu vlnu. Zalapala som po dychu. Zavrčal a pritiahol ma k sebe, zdvihol ma do vzduchu a pospiatky ma niesol k posteli.

2

STEHNAMI SOM NARAZILA DO MATRACA a pristála som na zadku. Gideon skončil nado mnou. Podložil mi ruku pod chrbát, nadvihol ma a posunul do stredu postele, potom zostal obkročmo kľačať nad mojím trupom. Kým som sa spamätala, už mal ústa na mojom prsníku, hebkými a teplými perami mi rýchlo, nenásytne sal bradavku. Nadvihol v dlani ťažký prsník, vlastnícky ho hnietol.

„Kristepane, fakt si mi chýbala,“ zastonal. Na mojej chladnej pokožke bola tá jeho horúca a po toľkých dlhých nociach bez neho som si konečne vychutnávala jeho blízkosť.

Ovinula som nohy okolo jeho trupu, zasunula som mu ruky pod tepláky a poriadne som ho zdrapila za pevný zadok. Strhla som ho k sebe, prehla som sa ako luk a prirazila k nemu, až som cez bavlnenú látku, čo nás delila, pocítila jeho penis. Chcela som ho mať čím skôr v sebe, nech už príde tá istota, že je môj.

„Povedz to,“ nástojila som. Potrebovala som počuť slová, ktoré boli podľa neho málo výstižné.

Oprel sa o lakte, pozrel na mňa a nežne mi z čela odhrnul vlasy. Sťažka preglgol.

Vypla som sa k nemu a pobožkala som ho na krásne krojené pery. „Tak to poviem prvá. Milujem ťa.“

Zatvoril oči a striaslo ho. Objal ma a tak silno ma stisol, až som takmer nemohla dýchať.

„Milujem ťa,“ šepol. „Až priveľmi.“

Jeho horúčkovité vyznanie mi zavibrovalo v tele. Zaborila som mu tvár do hrude a rozplakala som sa.

„Anjel.“ Nežne mi hladil vlasy.

Zdvihla som hlavu, prijala som jeho ústa a náš bozk bol slaný od mojich slz. Zúfalo som sa k nemu pritískala, akoby mohol každú chvíľu zmiznúť a ja by som si ho nestihla vychutnať.

„Eva...“ Vzal mi tvár do dlaní a jazykom mi vošiel do úst. „Dovoľ, aby som ťa miloval.“

„Prosím,“ šepla som a preplietla som si prsty na jeho šiji. Potrebovala som ho zajať. Jeho tvrdý úd, horúci a ťažký, spočíval na mojom pohlaví, presne v tom správnom uhle mi stláčal pulzujúci klitoris. „Neprestávaj.“

„Nikdy neprestanem. Nemôžem.“

Zovrel mi dlaňou zadok a nadvihol ma, potom šikovne zavlnil bokmi a ja som zhíkla, lebo mnou prenikla slasť. Bradavky mi stuhli a div sa mu nezabodli do hrude. Jeho krátke ostré chlípky ma neznesiteľne príjemne dráždili. Medzi nohami som cítila bolestivú túžbu po jeho dorážajúcom úde.

Prešla som mu nechtami od pliec k bokom. On pri tom drsnom láskaní zavrčal, prehľol sa a zaklonil hlavu ako nádherne vzrušujúci dravec.

„Ešte,“ zavrčal znovu, líca mu zrumeneli a pery sa pootvorili.

Oprela som sa o lakte a zahryzla som mu do hrudníka tesne nad srdcom. Gideon zasyčal, zachvel sa, no vydržal to.

Už som v sebe neudržala tú divokú zmes emócií, ktorá sa potrebovala rozlíať do sveta – lásku, túžbu, hnev aj strach. A bolesť. Bože, tá bolesť... Stále som ju ostro cítila. Najradšej by som ho rozdriapala nechtami. Bol by to trest aj slasť. A on by pocítil aspoň zlomok toho čo ja, keď ma odkopol.

Prešla som jazykom po stopách, čo zanechali moje zuby, a on znovu zavlnil bokmi. Jeho vták sa klzal pomedzi pysky môjho pohlavia.

„Som na rade,“ zlovestne zašepkal. Oprel sa o predlaktie, až sa mu napli krásne vyrysované mohutné bicepsy, a druhou rukou mi chytil prsník. Sklonil hlavu a zubami obklopil hrot bradavky. Jeho ústa ma pálili ako oheň, jazyk mal ako drsný zamatový bič, ktorým láskal moju jemnú pokožku. Zahryzol do zdurenej bradavky a ja som vykrikla, mykla som sa, lebo mi do samého stredu tela opäť prenikol šíp nenásytnej túžby.

Chytila som ho za vlasy, ba vlastne zdrapila, bola som príliš rozvášnená, aby som pamätala na jemnosť. Objala som ho nohami, zovrela som ho ako v kliešťach, potrebovala som si ho privlastniť. Zotročiť. Nech je znovu môj.

„Gideon,“ zaúpela som. Slzy mi na spánkoch zanechali mokré cestičky, hrdlo som mala boľavé a stiahnuté.

„Tu som, anjel,“ vydýchol a prešiel mi zubami k druhej bradavke. Jeho diabolsky šikovné prsty zatiaľ krútili tou, ktorú zanechal, jemne ju poštipkávali, až kým som sa k tým prstom sama nepritískala. „Nebojuj so mnou. Dovoľ, aby som ťa miloval.“

Až vtedy som si uvedomila, že ho kmášem za vlasy, odťahujem ho od seba, a zároveň sa k nemu pokúšam dostať čo najbližšie. Gideon na mňa zaútočil všetkými zbraňami, zvádza ma mužnou dokonalosťou a intímnu znalosťou môjho tela. Už som sa poddávala. Oťaželi mi prsníky, pohlavie mi zvlhlo a napuchlo. Rukami som nepokojne blúdila po jeho tele a nohami som ho zvierala ako v obruči.

No aj tak sa odtiahol a zašepkal mi na bruchu: *Tak si mi chýbala... Potrebujem ťa... Musím ťa mať...* Na pokožke sa mi kĺzala horúca vlhkosť, pozrela som dole a uvidela som, že aj on plače. Jeho krásnu tvár poznačil rovnaký výbuch emócií ako moju.

Rozochvenými prstami som sa dotkla jeho líca, utierala som mu slzy, no stále sa objavovali nové. Ticho, prosebne zaúpel a nežne sa mi obtrel o dľaň. To som už nezniesla. Jeho bolesť som zvládala horšie ako vlastnú.

„Milujem ťa,“ hlesla som.

„Eva.“ Nadvihol sa na kolenách, stehná mal medzi mojimi mierne rozkročené, úd mal hrubý a tvrdý, mierne sa mu pohojdával.

Všetko vo mne zmeravelo od šialenej túžby. Jeho mohutné telo krásili dokonalé svaly, presne vyrysované a tvrdé. Opálená pokožka sa mu leskla od potu. Bol taký mocný a elegantný, okrem penisu, ten mal od grációznosti ďaleko, bol brutálne praveký, pri koreni hrubý a pretkaný výraznými pulzujúcimi žilami. Aj miešok mal veľký, ťažký a plný. Socha, ktorú by podľa neho mohli vytesať, by bola krásna ako Michelangelov Dávid, no s neúprosne erotickým nábojom.

Úprimne. Gideon Cross bol stvorený na to, aby ženu pomiľoval do šialenstva.

„Si môj,“ zachripela som, vyhrabala som sa na kolená a nemotorne som sa k nemu pritísla. „Si môj.“

„Anjel.“ Vzal si moje ústa v drsnom, chtivom bozku. Nadvihol ma, posunul sa a obrátil nás oboch tak, že sa chrptom opieral o čelo postele a ja som ležala na ňom. Kĺzali sa nám telá zaliate potom.

Jeho ruky boli všade, svalnaté telo sa vypínalo dohora tak ako pred chvíľou moje. Položila som mu ruky na líca, rýchlo som mu jazykom vošla do úst, len aby som uhasila svoj smäd.

Siahol mi medzi nohy, jeho prsty sa so zbožnou úctou zaborili do mojej štrbinky. Stvrdnuté brušká prstov ma pohladili po klitorise a obkrúžili celý chvejúci sa vstup do pošvy. Ležérne

ich zasúval dnu a von, rozdúchaval moju žiadostivosť, zároveň zjemnil bozkávanie a jazykom mi pomaly blúdil v ústach.

Od slasti som nevládala dýchať, celé telo sa mi chvelo, keď mi položil dľaň na rozkrok a dlhým prostredníkom do mňa lenivo vkĺzol. Dľaňou mi šúchal klitoris, ukazovákom hladil jemné tkanivo. Druhou rukou ma chytil za bok a pridržiaval ma na mieste, aby som sa neodtiahla.

Zdalo sa, že Gideon sa dokonale ovláda. Zvádza ma tak účinne, akoby si to vopred vypočítal, ale v skutočnosti sa triasol väčšmi než ja a hrudník sa mu dvíhal oveľa prudšie. Zvuky, čo vyrážal z úst, podfarbila ľútosť. Zneli prosebne.

Odtiahla som sa, oboma rukami som mu chytila penis. Aj ja som dobre poznala jeho telo a vedela som, čo potrebuje, po čom túži. Od koreňa po špičku som ho začala pumpovať, až sa celkom hore objavila hustá kvapka. Znovu zastonal a zaprel sa chrptom o čelo postele, jeho prostredník sa vo mne ohol. Fascinované som sa dívala, ako sa hustá kvapka skotúlala na jednu stranu, potom stiekla po celej dĺžke jeho údu a skončila na mojej pästi.

„Prestaň,“ dychčal, „lebo to nevydržím.“

Pohladila som ho a v ústach sa mi zbehli sliny, keď som uvidela, ako z neho prúdi nová dávka tekutiny. Jeho slasť a poznanie, že mám na takého číro sexuálneho tvora až takýto vplyv, ma neskutočne vzrušovali.

Zakľal a vytiahol zo mňa prst. Zovrel mi boky a odsotil ma, takže som ho musela pustiť. Potom ma stiahol pod seba, nadvihol mi panvu a vzápätí do mňa zasunul rozdráždeného vtáka.

Vykríkla som, chytila som ho za plecía a pohlavie sa mi zovrelo okolo hrubého penisu.

„Eva!“ Zaťal zuby, na krku mu navreli žily a začal striekať, cítila som v sebe horúce a ostré dávky ako výstrely.

Parádne ma tým zvlhčil a pohlavie sa mi otvorilo, posunulo sa po jeho pulzujúcom úde, až ma naplnil po okraj. Zaťala som mu nechty do svalov, otvorila som ústa a zúfalo som lapala dych.

„Ber si ho,“ naklonil ma tak, aby mohol postúpiť ešte o niekoľko milimetrov a zaboriť sa do mňa po koreň. „Ber si ma.“

Zaúpela som, vítala som tú známú bolesť, ktorá signalizovala, že je veľmi hlboko. Orgazmus ma načisto prekvapil, horúca rozkoš ma donútila prehnúť chrbát a prehnela sa mnou ako smršť.

Velenie prevzal inštinkt, moje boky sa rytmicky pohybovali, stehná sa mi zvierali a uvoľňovali, myseľ sa sústredila len na tú chvíľu, keď znovu dobýjam svojho muža. Svoje srdce.

Gideon sa poddal mojim prosbám.

„To je ono, anjel,“ povzbudzoval ma a stále bol tvrdý, akoby nemal za sebou vyvrcholenie, počas ktorého škripal zubami.

Zaťal päste na vankúši, bicepsy sa mu napínali v rytme pravidelných pohybov. Brušné svaly stuhli zakaždým, keď som ho pohltila, celý sa jagal od potu. Jeho telo bolo ako naolejovaný stroj a ja som z neho mienila vyžmýkať aj to posledné.

Dovolil mi to. Odovzdal sa mi.

Zavlnila som bokmi a prijala som aj svoju slasť. Zaúpela som jeho meno. Rytmicky som zvierala pošvu a čoskoro ma zachvátil ďalší orgazmus. To už bolo priveľa, zlyhávali mi zmysly.

„Prosím,“ šepla som. „Gideon, prosím...“

Chytil ma za šiju a za pás a posunul sa, až sme obaja ležali na posteli. Pevne ma pridržel, znehybnil ma a začal do mňa prirážať, donekonečna ma spracúval, rýchlymi mocnými pohybmi sa do mňa dobýjal. Trenie jeho hrubého penisu o sliznicu pošvy ma dostalo. Prudko som sa mykla, znovu som vyvrcholila a celý čas som mu zatínala prsty do bokov.

Gideon sa striasol a snažil sa ovládať, zvieral ma oboma rukami, až som takmer prestala dýchať. Jeho chrapľavé výdychy sa stali vzduchom, čo mi vrážal do horiacich pľúc. Bola som úplne jeho, bola som absolútne bezmocná.

„Bože, Eva...“ Zaboril si tvár do môjho krku. „Potrebujem ťa. Tak veľmi ťa potrebujem.“

„Miláčik.“ Objímala som ho. Stále som sa ho bála pustiť.

Zažmurkala som a pri pohľade na strop som si uvedomila, že sa prebúdzam. Takže som spala. Vzápätí ma prepadla panika, hrozivá nevyhnutnosť, že sa zo sladkého sna dostávam do desivej reality. Vyskočila som a prudko som vdýchla vzduch do náhle stiahnutých pľúc.

Gideon.

Takmer som vzlykla, keď som ho uvidela ležať vedľa seba, pery mal v spánku len trošičku pootvorené a pravidelne dýchal. Milenec, pre ktorého ma bolelo srdce, sa ku mne vrátil.

Bože...

Oprela som sa o čelo postele, donútila som sa uvoľniť a vychutnať si zriedkavé potešenie – pohľad na spiaceho Gideona Crossa. Keď sa neovládal, tvár sa mu uvoľnila a ja som si uvedomila, aký je v skutočnosti mladý. Ľahko sa na to zabúdalo, keď v bdelom stave vyžaroval silu vôle, ktorá ma pri prvom stretnutí doslova zrazila na zadok.

Zbožne som mu prstami prešla po havraních vlasoch, odhrnula som neposlušné pramienky z líc, všimla som si nové vrásky okolo očí a pri ústach. Dokonca bol šťihlejší ako predtým. Náš dočasný rozchod poznačil aj jeho. Alebo je možné, že som si ho predtým idealizovala ako dokonalého muža, ktorému nič neublíži?

Ja som počas rozchodu žiaľ skrývať nedokázala. Bola som presvedčená, že sme nadobro skončili, a videl to na mne každý. Gideon s tým rátal. Tvrdil, že to tak musí byť, aby sme mali dôkazy. No pre mňa to bolo peklo, a kým sme nemohli prestať s tým predstieraním rozchodu, žila som v jeho začarovanom kruhu.

Opatrne som sa posunula, podoprela som si bradu a zadívala som sa na toho hriechne krásneho muža, čo zdobil moju posteľ. Rukami objímal vankúš a vystavoval na obdiv perfektné bicepsy a svalnatý chrbát poznačený škrabancami mojich nechtov. Aj zadok som mu v noci zvierala ako posadnutá, šialene vybičova-

ná sťahovaním a uvoľňovaním vlastnej pošvy, keď ma neúnavne miloval, zvnútra masíroval hrubým a dlhým vtákom...

Znova a znova...

Nohy sa mi nepokojne mykli a v tele sa prebudil nový hlad. Gideon bol napriek svojim bezchybne uhladeným spôsobom neskrotné zviera, milenec, ktorý mi obnažil aj dušu zakaždým, keď sa so mnou miloval. Nemala som pred ním kam ujsť, vždy keď sa ma dotýkal, bola som bezmocná voči omamujúcej slasti, ktorá sa vo mne rozpútala, len čo som rozťahla nohy pred takým mužným a vášnivým samcom...

Otvoril oči a uprel na mňa prenikavo modré dúhovky. Lenivo si ma obzrel od hlavy po päty a srdce mi vynechalo. „Hm... Vyzeráš, že to chceš znovu,“ zatiahol.

„S tebou to chcem stále,“ odvrkla som. „Zobudiť sa vedľa teba je ako čakať na rozbalenie vianočných darčiekov.“

Zvlnili sa mu pery. „Ha! Predstav si, že už som rozbalený. A nepotrebujem ani baterky.“

Ovládla ma hrozivá túžba. A láska. Tak veľmi som ho milovala. Priveľmi. Obávala som sa, že si ho neudržím. Bol ako blesk dočasne zavretý do fľaše, ako sen, ktorý som zadržovala v dlaniach.

Rozochvene som vydýchla. „Vieš, že pre ženu si luxus? Si ako lahôdka, na ktorú sa každej zbiehajú slinky...“

„Už mlč.“ Kým som sa stihla spamätať, prevalil sa a strhol ma k sebe. „Som nechutne bohatý, a ty odo mňa nechceš nič, len moje telo.“

Pozrela som na tú neskutočnú tvár orámovanú čiernymi vlasmi. „Nie. Chcem srdce, ktoré bije v tom tele.“

„Už ho máš.“ Oprel sa mi dlaňami o boky, preplietol si opálené nohy s mojimi a dotykom ostrých chĺpkov na lýtkach ma ešte väčšmi vydráždil.

Bola som v zajatí. Stratila som slobodu. Jeho rozohriate pevné telo ma tak príjemne zvieralo. Vzdychla som a časť obáv i časť váhania sa zo mňa odplavili.

„Nemal som tu zaspáť,“ zašepkal.

Pohladila som ho po vlasoch. Vedela som, že má pravdu, lebo jeho nočné mory a zriedkavá forma sexuálnej parasomnie, ktorou trpel, ma neraz ohrozili. Občas v spánku bil päťami okolo seba, a ak som sa ocitla nablízku, odniesla som si jeho zúrivosť na vlastnom tele. „Aj tak som rada, že si zostal.“

Chytil ma za zápästie a pritiahol si moje prsty k perám. Jemne ich pobožkal. „Potrebujeme byť spolu, ale tak, aby sme sa nemuseli stále niečoho báť.“

„Bože, skoro som zabudla. Bola tu Deanna Johnsonová.“ Len čo mi to vyšlo z úst, najradšej by som si ich bola zapchala. Medzi nami totiž hneď vyrástol múr.

Gideon žmurkol a v zlomku sekundy mu z očí vyprchalo teplo. „Daj si na ňu pozor. Je to reportérka.“

Ovinula som mu ruky okolo krku. „Zacítila krv.“

„Nie je prvá.“

„Čo ju tak zaujalo? Pracuje na voľnej nohe. Nenasadil ju na teba nijaký šéfredaktor.“

„Nechaj to tak, Eva.“

To ma popudilo. „Hej, viem, že si ju pretiahol.“

„Nevieš. A mala by si sa sústrediť na nepopierateľný fakt, že sa chystám pretiahnuť teba.“

To znelo ako potvrdenie mojich podozrení. Odtiahla som sa „Klamal si.“

Vzopäl sa, akoby som mu dala zaucho. „Tebe nie. Nikdy.“

„Povedal si mi, že odkedy si sa so mnou zoznámil, máš viac sexu ako za posledné dva roky dohromady, ale doktorovi Petersenovi si nahovoril, že to robíš dvakrát týždenne. Tak kde je pravda?“

Prevalil sa na chrbát a zagánil na strop. „Musíme s tým začínať práve teraz?“

Celé telo mal odrazu napäté a mňa okamžite opustil hnev. Hoci sa vyhybal priamej odpovedi, nechcela som sa s ním pohá-

dať, najmä nie o minulosti. Záležalo len na tom, čo je teraz a čo ešte príde. Potrebovala som iba veriť, že ma nepodvedie.

„Nemusíme,“ šepla som, obrátila som sa na bok a položila som mu dlaň na hrudník. Len čo vyjde slnko, budeme zase predstierať, že spolu nechodíme. Netušila som, dokedy budeme musieť hrať túto hru a kedy sa znovu dáme oficiálne dohromady. „Len som tá chcela upozorniť, že sa v tom hrabe. Dávaj si na ňu pozor.“

„Doktor Petersen sa pýtal na sexuálne styky, Eva,“ povedal bezvýrazným hlasom, „a to pre mňa nie je nutne kefovačka. Nemyslím si, že by ocenil, keby som v odpovedi vysvetľoval tento rozdiel. Dovoľ, aby som to povedal jasne: bral som ženy so sebou do hotela, ale nie každú som pretiahol. A keď sa to stalo, bola to výnimka.“

Spomenula som si na jeho hniezdočko lásky v jednom z jeho mnohých hotelov, vybavené sexuálnymi hračkami. Vďaka Bohu, už ho medzitým zrušil, no ja som naň nedokázala zabudnúť. „Možno je lepšie, že neviem viac.“

„Ty si tieto dvere otvorila,“ odsekol. „Tak nimi prejdeme.“

„Dobre, to je fér,“ vzdychla som.

„Občas som jednoducho nevydržal sám so sebou, ale nechcel som sa s nikým rozprávať. Nechcel som ani len rozmýšľať, nieto ešte niečo cítiť. Potreboval som sa sústrediť na iného človeka, len aby som nemusel vnímať seba, a použiť vtáka sa mi videlo príliš zaväzujúce. Rozumieš?“

Smutne som priznala, že rozumiem. Spomenula som si, koľko ráz som si kľakla pred nejakým chlapom, len aby som vypla dobiedzajúci mozog. Také rýchlovky nemali nič spoločné s predhrou ani s milovaním.

„Tak teda patrí Deanna k tým, ktoré si pretiahol, alebo nie?“ Tá otázka sa mi protivila, ale musela som ju vybaľiť.

Obrátil hlavu a pozrel na mňa. „Nepamätám si.“

„Pre ňu to musel byť zážitok, keď je z toho taká vyburaná.“

„Neviem, fakt si nepamätám,“ zamrmľal.

„Bol si opitý?“

„Ježišmária, to nie.“ Prešiel si rukami po tvári. „Došľaka, čo ti povedala?“

„Nič osobné. Spomenula tvoju temnú stránku. Predpokladám, že v sexuálnej súvislosti, ale detaily som z nej nemámila. Tvárila sa, akoby sme mohli byť spojenkyne, keďže si nás obe, ehm, prekotil. Akože členky sesterstva tých, ktoré odkopol Gideon Cross.“

Pozrel na mňa chladnými očami. „Nepodpichuj. Nesvedčí ti to.“

„Prepáč,“ zamračila som sa. „Nechcela som byť hnusná. No nemám na to trochu nárok? Po tom všetkom?“

„A čo som mal robiť, Eva? Nevedel som ani to, že existuješ.“ Gideonov hlas zaznel hlbšie a drsnejšie. „Keby som o tebe vedel, vystopoval by som ťa a potom ulovil. Nečakal by som ani sekundu. No nič som netušil a uspokojil som sa s horšími možnosťami. Veď aj ty, nie? Obaja sme sa rozmieňali na drobné pre tých nesprávnych ľudí.“

„To je fakt. Pre debilov.“

Nastalo ticho. „Hneváš sa?“

„Nie, to je v pohode.“

Uprel na mňa pohľad.

Rozosmiala som sa. „Chystal si sa na hádku, čo? Ak to veľmi chceš, ešte sa môžeme posekať. Osobne som skôr dúfala, že si znovu zakefujem.“

Gideon sa ku mne naklonil a výraz na jeho tvári, kde sa spájala úľava s vďačnosťou, ma pichol až pri srdci. Pripomenulo mi to, aké je preňho dôležité, keď mu dôverujem, že mi hovorí pravdu.

„Ty si iná,“ povedal a pohladil ma po tvári.

Isteže som bola iná. Muž, ktorého som milovala, pre mňa zabil. Po takej obeti už mnoho vecí vyzerá ako úplné nepodstatné drobnosti.

3

„**A**^{NJEL.} Kým som otvorila oči, zacítila som vôňu kávy. „Gideon?“
„Hm?“

„Ak nie je aspoň sedem hodín, tak ťa kopnem do zadku.“

Pri jeho tichom smiechu som od slasti pokrčila prsty na nohách. „Je ešte skoro, ale musíme sa porozprávať.“

„Naozaj?“ Otvorila som najskôr jedno a potom druhé oko, aby som mohla obdivovať jeho oblek s vestou. Vyzeral tak chutne, že by som ho bola najradšej vyzliekla – zubami.

Posadil sa na posteľ ako stelesnenie pokušení. „Kým odídem, chcel som si byť na čistom, že to medzi nami zase funguje.“

Posadila som sa, oprela som sa o čelo postele a ani som si nezakryla prsníky, pretože som tušila, že napokon sa dostaneme k téme jeho snúbenice. Keď som musela, hrala som nefér. „Pred takým rozhovorom fakt potrebujem kávu.“

Podal mi šálku, potom ma palcom pohladil po bradavke. „Si krásna,“ zamrmľal. „Každý centimeter tvojho tela je krásny.“

„Chceš ma rozptýliť?“

„Ty rozptyľuješ mňa. Veľmi účinne.“

Môže byť taký zamilovaný do môjho tela, ako som ja do jeho? Pri tej predstave som sa usmiala.

„Anjel, chýbal mi tvoj úsmev.“

„Ten pocit poznám.“ Vždy keď som ho videla a nevenoval mi svoj úsmev, moje srdce krvácalo. Nedokázala som si na to ani spomenúť bez bolestného bodnutia. „Ozaj, kde si schovával ten oblek, frajer? Viem, že nie vo vrecku.“

Stačilo, aby sa prezliekol, a zmenil sa na mocného a úspešného podnikateľa. Oblek bol šitý na mieru, košeľa aj kravata boli vybrané tak, že sa k nemu dokonale hodili. Ešte aj manžetové gombíky podčiarkovali celok svojou prostou eleganciou. No havranie vlasy, ktoré sa mu dotýkali goliera, úspešne varovali okolie, že toto nie je krotký exemplár.

„Aj o tom musíme hovoriť.“ Vystrel sa, ale do očí sa mu vrátilo teplo. „Vzal som si apartmán vedľa. Musíme sa tváriť, že sa zmierujeme iba postupne, takže budem navonok stále používať svoj strešný byt, ale zároveň budem dosť často prítomný ako tvoj nový sused.“

„Je to bezpečné?“

„Nie som oficiálne podozrivý, Eva. Nie som pre nich ani osoba, o ktorú prejavujú záujem. Mám nepriestrelné alibi a nemám motív, o ktorom by vedeli. Nechcem, aby si o nás detektívi mysleli, že ich považujeme za hlupákov. Uľahčím im to, aby bez problémov dospeli k záveru, že táto línia vyšetrovania nikam nevedie.“

Odpila som si z kávy, aby som sa mohla potichu zamyslieť nad tým, čo práve povedal. Možno nie sme v priamom ohrození, ale nie sme ani mimo nebezpečenstva. Vníkala som ten tlak bez ohľadu na to, ako veľmi ma presviedčal o opaku.

No potrebovali sme sa k sebe vrátiť a ja som cítila, že odo mňa čaká upokojujúce slová. Potreboval vedieť, že sa spamätáme zo stresu a z odlúčenia, ktoré sme zažívali posledné dva týždne.

Preto som odpovedala náročky zľahčujúcim tónom: „Takže môj bývalý bude na Piatej avenue, ale zato mi osud prihrál sexi suseda? Zaujímavá situácia.“

Nadvihol obočie. „Chceš sa hrať, anjel?“

„Túžim ťa uspokojiť,“ odsekla som až kruto úprimne. „Chcem byť pre teba všetkým, čo si kedy objavil v iných ženách, s ktorými si bol.“ V ženách, ktoré si vodil do svojho hniezdočka plného nechutných hračiek.

V dúhovkách mu vzplanul studený modrý oheň, ale hlas mal hladký a nevzrušený. „Neviem sa ťa nabažiť. Už z toho by si mala tušiť, že viac naozaj nepotrebujem.“

Dívala som sa, ako vstáva. Vzal moju šálku, odložil ju na nočný stolík, potom chytil prikrývku a šikovne ju odhodil. Bola som nahá.

„Lahni si,“ prikázal mi. „Roztiahni nohy.“

Zrýchlil sa mi pulz a bez odvrávania som poslúchla, prekotúlala som sa na chrbát a roztiahla som stehná. Inštinktívne som sa zatúžila zakryť, taký intenzívny bol zrazu pocit zraniteľnosti pod tým modrým planúcim pohľadom, ale odolala som tomu nutkaniu. Aj tak ma šialene vzrušovalo byť nahá pri bezchybne oblečenom mužovi – mužovi v sexi obleku. Vytvárala sa tak nerovnováha moci, situácia, v ktorej bol nepochybne pánom on, a to ma neuveriteľne rozpaľovalo.

Prešiel mi prstom po pohlaví, dráždivo sa klzal po klitorise. „Táto krásna šuška je moja.“

Jeho zastretý hlas mi rozochvelo vnútro.

Položil mi dlaň na brucho a pozrel mi do očí. „Eva, som veľmi žiarlivý a majetnícky, ako si si už iste všimla.“

Zachvela som sa, keď mi končekom prsta zakrúžil okolo pošvy. „Áno.“

„Sexuálne divadielko, putá, sex v dopravných prostriedkoch a na najrôznejších miestach... To všetko s tebou rád preskúmam.“ Zajagali sa mu oči a pomaly, veľmi pomaly do mňa ten prst zasunul. Popritom ticho zapriadol a zahryzol si do spodnej pery, takže tvár mu nadobudla nesmierne erotický výraz. Určite vo mne cítil svoje semeno.

Penetrácia a jemné hladenie zvnútra ma na okamih zbavili slov.

„Páči sa ti to,“ šepol.

„Uhm.“

Zašiel hlbšie. „V nijakom prípade nedopustím, aby si sa od-
bavovala s umelou hmotou, so sklom, s kovom alebo kožou. Tvoj milenec na baterky a jeho kamaráti si budú musieť nájsť inú zábavu.“

Zaliala ma vlna tepla ako pri horúčke. Porozumel mi.

Sklonil sa nado mnou, jednu ruku položil na matrac, druhú nechal tam, kde bola, a zakryl mi ústa perami. Pritlačil palcom na klitoris a skúsenými pohybmi ho pošúchal, takže mi pohlavie masíroval naraz zvonku aj zvnútra. Slasť z toho dotyku sa šírila až do brucha, pričom mi stuhli bradavky. Zovrela som si rukami nahé prsníky, a keď navreli, ešte som ich stisla. Jeho dotyky boli magické. Ako som bez nich dokázala žiť?

„Túžba po tebe ma bolí,“ zachripel. „Stále ťa musím mať. Luskneš prstami a postaví sa mi.“ Prešiel mi jazykom po spodnej pere, kým som ticho vzdychala. „Keď striekam, tak len kvôli tebe. Pre teba. Pre tvoje ústa, ruky a nenásytnú šušku. A tak to odteraz budeš mať aj ty. Môj jazyk, moje prsty, moje semeno bude stále v tebe. Budeme jeden pre druhého všetkým, Eva. Dôverne, surovo.“

Nepochybovala som, že som stredom jeho sveta, keď sa ma dotýka, že vtedy som to jediné, čo vidí a na čo myslí. Lenže telesné spojenie sa nedalo udržiavať stále. Potrebovala som sa naučiť, že môžem veriť aj tomu spojeniu, ktoré medzi nami nevidieť.

Moje telo sa nehanebne krútilo, sama som sa obtierala o jeho dorážajúci prst. Pridal druhý a ja som zasekla päty do matraca, vyplla som sa ako luk. „Prosím...”

„Keď máš v očiach nežný, zasnený výraz, tak preto, lebo som ho privolať ja, nie nejaká hračka.“ Jemne ma pohrýzol do brady, potom sa presunul k hrudníku a ústami odstrčil moje ruky. Zubami mi jemne zovrel bradavku, obklopil ju perami a začal sať. Vyvolal vo mne ostrú bolesť, ale aj hlad, čo ešte podporovalo vedomie, že medzi nami spočíva priepasť, ktorú sme zatiaľ nepreskúmali a nepremostili.

„Ešte,“ zhĺkla som, lebo som jeho slasť potrebovala tak veľmi ako vlastnú.

„Tak ako vždy,“ zamrmľal a lotrovsky sa usmial, stále s perami na mojej pokožke.

Frustrované som zaúpela. „Už ho do mňa strč!“

„Verím, že ho chceš.“ Poláskal mi jazykom druhú bradavku, brnkľal mi po nej, až som sa nevedela dočkať, kedy ju začne sať. „Ty musíš túžiť po mne, anjel, nie po orgazme. Po mojom tele a po mojich rukách. Až nakoniec nebudeš môcť dospieť k orgazmu inak, než keď sa moja pokožka dotýka tvojej.“

Zúrivo som prikývla, v ústach mi tak vyschlo, že som nevládala hovoriť. V rozkroku som mala ako strunu napätú túžbu a s každým kruhom, ktorý opísal Gideonov palec na mojom klitorise, s každým výpadom jeho prstov sa napínala ešte väčšmi. Spomenula som si na svojho verného baterkového milenca a bolo mi jasné, že keby sa ma teraz Gideon prestal dotýkať, nič na svete by ma nedoviedlo k vyvrcholeniu. Túžila som iba po ňom, pretože ma rozpaľovala jeho vášeň ku mne.

Zachveli sa mi pery. „Už... budem...”

Zakryl mi perami ústa, tými krásnymi, mäkkými, vábívymi perami. Láska v tom bozku ma posotila k najvyššej rozkoši. Dlhoo, prerývané som zaúpela, telo sa mi kŕčovito triaslo. Vtlačila som mu ruky pod sako, zatála som mu prsty do chrbta, držala

som sa ho ako kliešť a hltala som jeho ústa, kým ma neopustili prudké vlny slasti.

Oblizoval si moju vlhkosť z prstov a mrmlal: „Teraz mi povedz, na čo myslíš.“

Vedome som sa usilovala spomaliť si pulz. „Nemyslím. Len sa chcem na teba pozeráť.“

„Nie vždy. Niekedy zatváraš oči.“

„To preto, lebo v posteli rád rozprávaš a máš extrémne sexi hlas.“ Pri spomienke na bolesť som preglgla. „Milujem tvoj hlas, Gideon. Potrebujem vedieť, že ti robím tak dobre ako ty mne.“

„Tak mi ho teraz vyfajči,“ šepol. „Vystriekam sa len pre teba.“

Skĺzla som z postele úplne bez dychu, vrhla som sa mu rukami na rázporok. Tvrdý, hrubý vták napínal látku boxeriek. Nadvihla som mu košeľu, vbehla som rukami pod boxerky a vyslobodila som ho. Sťažka mi klesol do dlaní, na hrote sa mu už leskli kvapky. Oblizla som dôkaz jeho vzrušenia. Zatiaľ sa úžasne ovládal, držal sa na uzde, aby ma uspokojil.

Zdvihla som oči k jeho tvári a perami som obklopila hebký žalud'. Dívala som sa, ako otvára ústa, ostro sa nadychuje a viečka mu oťažievajú, pretože ho omámila slasť.

„Eva.“ Spod privretých viečok mi pozeral na tvár. „Áno... takto... Zbožňujem tvoje ústa.“

Jeho chvála ma poháňala ďalej. Pohltila som ho, ako hlboko sa dalo. Veľmi rada som mu to takto robila, milovala som jeho jedinečnú chuť a vôňu. Prešla som perami po tvrdom penise, jemne som ho sala. Zbožňujúco. Necítila som vinu za to, že uctievam jeho mužnosť. Zaslúžil si to.

„Tebe sa to páči,“ zachripel a zašiel mi prstami do vlasov, potom ma chytil za hlavu. „Tak ako mne.“

„Aj viac. Chcem to robiť celé hodiny. A ty budeš znovu a znovu striekať.“

Z hrdla sa mu zdvihlo tlmené mrmlanie. „Bol by som toho schopný. Nikdy ťa nemám dosť.“

Jazykom som prešla po pulzujúcej žile až k žalúdku, potom som si ho znovu zasunula do úst a zaklonila som hlavu, sadla som si na päty, ruky som mu položila na kolená a ponúkla som sa mu ako obeť.

Gideon na mňa pozrel očami plnými žiadostivosti aj nehy.

„Neprestávaj.“ Ešte širšie sa rozkročil. Zasunul si vtáka hlbšie do môjho hrdla, znovu ho vytiahol a pokryl mi jazyk smotanovou tekutinou. Prehltla som. Bola to úžasná chuť.

Zastonal s rukami na mojej brade. „Neprestávaj, anjel. Vysaj ma až do špiku kostí.“

Vťahovala som líca a spoločne sme našli rytmus, náš rytmus, v ktorom sa synchronizovali aj naše srdcia a pľúca, naša honba za rozkošou. Keď sme rozmýšľali, neraz sme všetko tak prekombinovali, až sme si narobili problémy, ale naše telá tento problém nemali. Vždy keď sme sa jeden druhého dotkli, boli sme presne tam, kde sme mali byť, a s tým človekom, ktorého sme potrebovali.

„Bohovské,“ zaškrípал zubami. „O chvíľu sa vystriekam!“

V ústach mi navrel jeho úd. Zdrapil ma za vlasy, potiahol, celé telo sa mu zachvelo a prudko vyvrcholil.

Gideon zakľal a ja som prehltala. Vystriekal sa v hustých horúcich dávkach, zaplavil mi ústa, akoby si neminul zásoby už v noci. Kým skončil, celá rozochvená som lapala po dychu. Vytiahol ma na nohy, dotackal sa k posteli a sťažka na ňu dosadol. Dýchal len s námahou a drsne ma k sebe pritískal.

„Keď som ti priniesol kávu, nemal som takéto úmysly.“ Na čelo mi vtisol rýchly bozk. „No nestážujem sa.“

Pritúlila som sa k nemu, vďačná, že je znovu v mojom náručí. „Ulejme sa dnes z práce a vynahradíme si, čo sme zmeškali.“

Jeho smiech bol po orgazme ešte zastretý. Chvíľu ma držal a prstami mi prechádzal cez vlasy, jemne ma pohladil po predlaktí.

„Trhalo mi srdce,“ zašepkal, „keď som videl, aká si doráňaná a rozhnevaná. Vedel som, že ti spôsobujem bolesť a že sa odo

mňa náročky vzdaluješ... Pre nás oboch to bolo peklo, ale nemožno som riskovať, že sa staneš podozrivou.“

Zmeravela som. Tá možnosť mi vôbec nezišla na um. Dalo by sa argumentovať, že práve ja som bola Gideonovým motívom, kvôli mne zabil. Dokonca by sa dalo predpokladať, že som o tom zločine vedela. Mojou jedinou ochranou bola absolútna nevedomosť – a dokonca sa mi postaral aj o alibi. Vždy ma chránil, za každú cenu.

Odtiahol sa. „Dal som ti do kabelky telefón, v ktorom je naprogramovaná rýchla voľba na Angusa. Ak by si odo mňa niečo potrebovala, môžeš sa so mnou spojiť.“

Začala som päste – mám sa so svojím priateľom kontaktovať cez jeho šoféra? „Lezie mi to na nervy.“

„Aj mne. No mojou prioritou je vyčistiť si znovu cestu k tebe.“

„Neohrozíme tým Angusa?“

„Kedysi pracoval pre britskú tajnú službu MI6. Tajné telefonáty sú preňho detská hra.“ Odmlčal sa a dodal: „Eva, musím sa ti s niečím priznať. Dokážem ťa cez ten telefón vystopovať a veri mi, že to aj budem robiť.“

„Prosím?“ postavila som sa k posteli. Musela som myslieť striedavo na britskú tajnú službu a na stopovanie svojho mobilu. Nebola som si istá, čo mám rozoberať ako prvé. „To v nijakom prípade.“

Aj on vstal. „Ak s tebou nemôžem byť a ani hovoriť, aspoň potrebujem vedieť, kde si.“

„Nebud' takýto, Gideon.“

Na tvári sa mu neodrazil ani náznak hnevu. „Nemusel som ti to povedať.“

„Vážne?“ Prešla som k šatníku a vybrala som si šaty. „Sám si povedal, že ak sa niekto správa absurdne, nenapraví to, keď ostatných vopred upozorní.“

„No tak, buď ku mne trochu tolerantnejšia.“

Zamračila som sa naňho a natiahla som si dlhé šaty z červeného hodvábu. Prudko som zatiahla opasok na uzol. „Nie.

Myslím si, že to preháňaš a že ma jednoducho rád sleduješ. Si maniak.“

Prekrížil si ruky cez prsia. „Nebol by som rád, keby sa ti niečo stalo.“

Zmeravela som. V hlave sa mi vynorili udalosti z posledných týždňov – a k nim som si pripočítala Nathana. Odrazu všetko dávalo zmysel. To, ako sa Gideon rozčúľil, keď som raz ráno chcela ísť do práce peši, prečo ma Angus sledoval po celom meste, Gideonova zúrivosť, keď skočil do výťahu, v ktorom som sa viezla... Takmer som ho za to znenávidela, a on ma len chránil pred Nathanom.

Podlomili sa mi kolená a skoro som sa zviezla na zem.

„Eva.“

„Daj mi minútku.“ Počas nášho odlúčenia som prišla na mnoho vecí. Uvedomila som si, že Gideon by nikdy nedopustil, aby Nathan len tak vpochodoval do jeho kancelárie s fotkami môjho poníženia, a najmä by ho už nepustil von. Brett Kline ma iba pobožkal a Gideon ho za to zmlátil. Nathan ma roky opakovane znásilňoval a zaznamenával si to na fotografiách a na videu. Gideonova reakcia na prvé stretnutie s Nathanom musela byť brutálna.

Nathan sa do Crossfiru vybral v ten deň, keď som Gideona našla čerstvo osprchovaného s červenou škvrnou na košeli. To, čo som považovala za rúž, bola Nathanova krv. Pohovka a vankúše na nej boli posunuté, ale nie preto, že by si tam užil s Corinne. On tam zápasil s Nathanom!

Teraz sa zúriivo zamračil a čupol si ku mne. „Dopekla! Fakt si myslíš, že ťa chcem komandovať? Ver mi, že som mal poľahčujúce okolnosti. Naozaj sa snažím udržať ťa v bezpečí, a pritom ťa neobrať o nezávislosť.“

Fíha! Zo spätného pohľadu som nielenže všetko videla úplne jasne, ale zároveň som od osudu dostala poriadnu šupu do zubov. „Už chápem.“

„Nemyslím si, že chápeš. Toto...“ ukázal na seba, „je len povrch, dočerta! Eva, ty si to, čo ma ženie vpred. Chápeš, že si moje srdce aj moja duša? Keby sa ti niečo stalo, zabilo by ma to. Chránim ťa preto, lebo chránim seba, dočerta! Tak to skús zniesť kvôli mne, ak to už neznesieš kvôli sebe.“

Skočila som naňho, až stratil rovnováhu a padol na posteľ. Bozkávala som ho ako šialená, srdce mi búšilo a v ušiach mi hučala krv.

„Nerada ťa desím,“ zamrmala som pomedzi zúfalé bozky, „ale fakt si sa do mňa zamiloval.“

Zaúpel a tuho ma stisol. „Takže už je to v pohode?“

Pokrčila som nos. „Možno hej, okrem toho telefónu. Fakt ma nebaví, že ma špehuješ. Vážne. Nie je to ani trochu sexi.“

„Je to dočasné opatrenie.“

„Viem, ale...“

Položil mi dlaň na ústa. „V kabelke máš aj pokyny, ako môžeš sledovať môj mobil.“

To ma pripravilo o argumenty.

Gideon sa uškrnul. „Však ti to už nepripadá ako úplne zlý nápad?“

„Čuš!“ Skĺzla som z neho a capla som ho rukou po pleci. „Sme úplne nefunkční ľudia.“

„Skôr by som povedal, že sme striedavo zvrhlí a striedavo normálni. No to si necháme pre seba.“

Teplo, ktoré som cítila, sa odplavilo, nahradila ho panika, lebo som si uvedomila, že náš vzťah musíme naďalej tajiť. Dokeď? Kedy Gideona zase uvidím? O koľko dní? Tie posledné týždne som takmer neprežila. Pri predstave, že budem naďalej bez neho, sa mi zdvihol žalúdok.

Musela som preglgnúť bolestivú hrču a spýtala som sa: „Kedy sa môžeme znovu stretnúť?“

„Dnes večer, Eva.“ V krásnych očiach sa mu zjavili útrapy. „Neznesiem, keď sa takto tváriš.“

„Zostaň so mnou,“ šepala som a oči ma znovu zaštipali. „Potrebujem ťa.“

Gideon mi prstami pohladil líce. „Ty si so mnou. Stále. Ne-prešla ani sekunda, aby som na teba nemyslel. Patrím ti, Eva. Nech som kdekoľvek, nech robím čokoľvek, som tvoj.“

Privinula som sa k nemu, vychutnávala som si jeho dotyk, ktorý odháňal chlad. „No s Corinne nech je koniec. Lebo to fakt nezvládnem.“

„Dobre, koniec,“ prikývol. „Už som jej to povedal. Dúfal som, že s ňou dokážem udržiavať priateľstvo, ale ona chce to, čo je medzi nami minulosťou, a ja chcem teba.“

„V ten večer, keď zomrel Nathan... ti poskytla alibi.“ Viac som nevládala vypovedať. Bolelo ma, keď som si predstavila, ako strávil tie hodiny s ňou.

„Nie, moje alibi bol požiar v kuchyni. Skoro celú noc som sa musel vybavovať s požiarnikmi, s poisťovňou a narýchlo organizovať katering. Časť z toho so mnou absolvovala aj Corinne, a keď odišla, moju prítomnosť potvrdilo niekoľko zamestnancov.“

Úľava, ktorá ma zaplavila, sa mi určite odrazila na tvári, pretože Gideonovi znežnel pohľad a oči sa mu naplnili ľútosťou.

Postavil sa a vystrel ku mne ruku. „Vstávaj. Tvoj nový sused ťa chce pozvať na večeru. Povedzme na ôsmu. Kľúč od vedľajšieho bytu – aj od strešného apartmánu – nájdeš na svojej kľúčenke.“

Chytila som sa ho a odvetila som veselo, aby som odlahčila situáciu: „Môj nový sused je božský. Ktovie, či sa o niečo pokúsi už na prvom rande...“

Jeho úsmev neveštil nič cudné a ešte viac ma vydráždil. „Myslím si, že máš veľkú šancu na sex.“

Dramaticky som vzdychla. „Ach, aké romantické!“

„Ja ti ukážem romantiku...“ Pritiahol ma k sebe a šikovne ma zaklonil.

Od členkov k bokom som bola pritisnutá k nemu, od pása nahor prehnutá do oblúka, a pocítila som, ako sa mi rozhalili

šaty. Prsník sa ocitol vonku. Gideon ma zaklonil ešte hlbšie, až som sa ešte stále citlivým pohlavím pritisla k jeho stehnu. Nemohla som si pomôcť, musela som vnímať moc, čo vyžarovala z jeho tela, sila, s akou držal rovnováhu za seba aj za mňa.

Stačilo to, aby ma zviedol. Napriek dlhým hodinám slasti a nedávnemu orgazmu som bola v tej chvíli pripravená prežiť to znovu. Tak ma vzrušili jeho schopnosti, sila a sebaistota, s akou vládol sebe aj mne.

Pomaly som mu sklzla po nohe a oblizla som si pery. Zavrčal, horúcimi a vlhkými perami mi zovrel bradavku, jazykom ju začal zvrtať dookola. Bez námahy ma stále držal, vzrušoval a vlastnil. Zatvorila som oči a tichým stonom som mu dala najavo, že sa vzdávam.

Horúčava a vlhkosť vzduchu ma prinútili obliecť si ľahké ľanové šaty. Zopla som si plavé vlasy do chvosta, do uší som si dala zlaté kruhy a uspokojila som sa s minimálnym mejkapom.

Všetko sa zmenilo. Gideon a ja sme boli znovu pár. Žila som vo svete bez Nathana Barkera. Už nehrozilo, že naňho narazím za hociktorým rohom. Že sa mi z ničoho nič objaví na prahu. Nemusela som sa báť, že Gideon odhalí o mojej minulosti niečo, čo nás rozdelí. Všetko vedel – a aj tak ma chcel.

No pokoj, ktorý sa vo mne s touto novou realitou usadil, vyvážili obavy o Gideona. Potrebovala som mať istotu, že ho nebudú stíhať. Ako môže bez pochybností dokázať svoju nevinu, keď ten zločin spáchal? Budeme musieť žiť v ustavičnom strachu, že nás jedného dňa dostihnú ozveny jeho činov? Pretože takí ako predtým sme zostať nemohli. Nie po takej hlbokej zmene.

Odišla som zo svojej izby nachystaná do práce. Tešila som sa, že niekoľko hodín nebudem musieť rozoberať svoje problémy, pretože firma Waters Field & Leaman, jedna z popredných amerických reklamných agentúr, odo mňa očakáva plné pracovné

nasadenie. Keď som si šla z raňajkového pultu vziať kabelku, v kuchyni som našla Caryho. Očividne bol zaneprázdnený, rovnako ako ja pred niekoľkými minútami.

Opieral sa chrbtom o linku, zvieral ju oboma rukami a k nemu sa nakláňal jeho priateľ Trey. Držal mu tvár v dlaniach a vášnivo ho bozkával. Trey bol oblečený, mal na sebe džínsy a tričko s krátkymi rukávmi, zato Cary mal iba sivé tepláky, ktoré mu vzrušujúco sedeli na štíhlych bokoch. Obaja mali zatvorené oči a boli príliš ponorení do bozku, aby si uvedomili, že už nie sú sami.

Nebolo slušné pozeráť na nich, ale neovládla som sa. Predovšetkým ma fascinoval pohľad na dvoch bozkávajúcich sa sexi mužov. Navyše Caryho póza bola úplne jasná. Hoci mal zatvorené oči a na tvári až zraniteľný výraz nehy, skutočnosť, že rukami zvieral linku, a nie muža, ktorého miloval, prezrádzala, že medzi nimi stále panuje odstup.

Vzala som si kabelku a čo najtichšie som sa vytratila z bytu. Nechcela som byť úplne vyštavená, kým prídem do práce, a tak som nešla pešo, ale zamávala som na taxík.

Zo zadného sedadla taxíka som pozorovala, kedy sa konečne zjaví Gideonova budova Crossfire. Mala charakteristický ligo-tavý zaфіrový hrot a sídlili v nej firmy Cross Industries aj Waters Field & Leaman.

Práca asistentky manažéra Marka Garrityho bola pre mňa ako splnený sen. Hoci niektorí – najmä môj nevlastný otec, finančník Richard Stanton – nechápali, že som napriek dobrým kontaktom a prestížnej škole nastúpila na takúto pozíciu, bola som hrdá, že začínam od piky. Mark bol úžasný šéf, vysvetlil mi, čo bolo treba, ale ponechal mi aj vlastný priestor.

Taxík zahol za roh a zastal za čiernym esúvéčkom bentley, ktoré som veľmi dobre poznala. Pri pohľade naň mi stislo srdce, lebo som vedela, že Gideon je nablízku.

Zaplatila som taxikárovi a z klimatizovanej kabíny som vyšla do dusného ranného vzduchu. Pohľad mi opäť zaletel k bentley

v nádeji, že uvidím Gideona. Bolo až šialené, ako ma tá predstava vzrušovala, aj keď som celú noc strávila v tesnej blízkosti jeho nahého tela.

S úškrnom som prešla cez otáčavé dvere s hliníkovým rámom a vošla som do veľkej vstupnej haly. Ak môže budova zosobňovať človeka, tak mrakodrap Crossfire rozhodne zosobňoval Gideona. Mramorové dlážky a steny vyžarovali auru moci a vplyvu, kobaltový sklený interiér bol jedinečný ako Gideonove obleky. Dokopy bola budova štíhla a sexi, tmavá a nebezpečná – presne taká ako muž, ktorý ju vytvoril. Bola som šťastná, že tam pracujem.

Prešla som cez bezpečnostné turnikety a výťahom som sa odviezla na dvadsiate poschodie. Keď som vyšla von, na recepcii sedela Megumi. Pustila ma cez sklené bezpečnostné dvere a vstala.

„Ahoj,“ privítala ma. Mala na sebe elegantné čierne nohavice a zlatú hodvábnu blúzu. Tmavé oči jej šibalsky iskrili a na pekných perách mala odvážny karmínový rúž. „Chcela som sa ťa spýtať, aké máš plány na sobotu večer.“

„No...“ Plánovala som stráviť čas s Gideonom, to však zatiaľ nebolo isté. „Neviem. Ešte nemám nič dohodnuté. Prečo?“

„Michaelov kamarát sa žení a v sobotu má rozlúčku so slobodou. Ak zostanem doma, zbláznim sa.“

„Michael, to je ten zo schôdzky naslepo?“ spýtala som sa, lebo som vedela, že sa stretáva s chalanom, s ktorým ju dala dokopy spolubývajúca.

„Uhm.“ Megumi sa na okamih rozžiarila tvár, potom pohasla. „Fakt sa mi páči a myslím si, že aj ja jemu, ale...“

„Pokračuj,“ vyzvala som ju.

Pokrčila plecami a odvrátila pohľad. „Nerád sa viaže. Viem, že sa mu páčim, no stále hovorí, že to nie je nič vážne, že si len užívame. No strávili sme spolu veľa času,“ dodala. „Upravil si program, aby mohol byť častejšie so mnou. Nielen fyzicky.“

Smutne som skrivila ústa – ten typ mužov som poznala. Takýto vzťah je odsúdený na zánik. Vďaka protichodným signálom

v človeku prúdi adrenalín a je ťažké vzdať sa úžasnej možnosti, že muž predsa len prijme riziko a zodpovednosť. Ktoré dievča nechce dosiahnuť nedosiahnuteľné?

„V sobotu som voľná,“ povedala som, lebo som jej chcela pomôcť. „Akú máš predstavu?“

„Pitie, tanec, zábava.“ Megumi sa na tvári znovu zjavil úsmev. „Možno ti nájdeme nejakého sexi náhradníka.“

„Uf...“ Bf! Strašná predstava. „Takto som spokojná.“

Zdvihla obočie. „Vyzeráš unavená.“

Celú noc ma v posteli zamestnával Gideon Cross... „Včera som mala náročný tréning krav maga.“

„Ako? To je fuk. Rozhodne nezaškodí, keď sa trochu poobzeráš, nie?“

Popravila som si tašku na pleci. „Len nijakí náhradníci,“ vyhlásila som.

„Prosím ťa!“ Položila si dlane na štíhle boky. „Len si myslím, že by si sa nemala brániť zoznámeniu. Viem, že Gideona Crossa je ťažké nahradiť, ale ver mi, že najlepšia pomsta je ísť ďalej.“

To ma rozosmialo. „Zachovám si otvorenú myseľ,“ sľúbila som.

Zazvonil jej telefón na stole, tak som jej zamávala na rozlúčku a zamierila som k svojmu stolu. Potrebovala som trochu času, aby som si premyslela, ako mám hrať úlohu slobodnej ženy, keď som v skutočnosti zadaná. Ak som Gideona vlastnila, on ma posadol. Nevedela som si predstaviť, že by som patrila niekomu inému.

Práve som rozmýšľala, ako Gideonovi poviem o sobotňajšom večere, keď na mňa zavolala Megumi. Obrátila som sa.

„Prepínam ti hovor,“ povedala. „A dúfam, že je to niečo súkromné, lebo ten chlap má bohovský hlas. Akoby si sex poliala čokoládou a postriekala šľahačkou.“

Od nervózneho vzrušenia mi po chrbte prebehli zimomriavky. „Predstavil sa?“

„Áno. Brett Kline.“

4

PREŠLA SOM K SVOJMU STOLU a posadila som sa. Už z predstavy, ako sa zhováram s Brettom, sa mi spotili dlane a v duchu som sa pripravovala na elektrický výboj, ktorý pocítim, keď začujem jeho hlas. Aj na výčitky svedomia, ktoré budú nasledovať. Mali sme spoločnú minulosť a medzi nami bola čisto hormonálna sexuálna príťažlivosť. Nedokázala som ju zrušiť, ale nemala som v úmysle podľa nej konať.

Uložila som kabelku a tašku s topánkami na chodenie po uliciach do zásuvky v stole, očami som pohladila zarámovanú koláž fotografií mňa a Gideona. Dal mi ju, aby som naňho stále myslela – akoby mi niekedy mohol vyfučať z hlavy. Ved' sa mi o ňom aj snívalo.

Zazvonil mi telefón – prepnutý hovor z recepcie. Brett sa nevzdal. Napokon som si povedala, že sa budem správať odmerane a pripomeniem mu, že v práci nemám čas na nevhodné sú-

kromné debaty. „Kancelária Marka Garrityho, pri telefóne Eva Tramellová,“ ozvala som sa.

„Eva, tak som ťa našiel. Tu je Brett.“

Zatvorila som oči a vychutnávala som si čisto sexuálne vibrácie toho hlasu. Znel ešte dekadentnejšie a erotickejšie, ako keď spieval, a presne tento hlas dostal jeho kapelu Six-Ninths do svetla reflektorov. Teraz už mali podpísanú zmluvu s nahrávacou spoločnosťou Vidal Records, ktorú riadil Gideonov nevlastný otec Christopher Vidal starší a nad ktorou mal Gideon z akéhosi záhadného dôvodu väčšinovú kontrolu.

Svet je malý, všakže?

„Ahoj,“ pozdravila som ho. „Ako sa darí na turné?“

„Úžasne! Ešte stále sa z toho spamätávam.“

„Dávno si to chcel a zaslúžiš si to. Tak si to užívaj.“

„Vďaka.“ Na chvíľu sa odmlčal, a vtedy som si ho, ja hlúpa, predstavila. Keď som ho videla naposledy, bol úchvatný, vlasy mal vyčesané a s platinovými končekmi, smaragdové oči boli zastreté túžbou po mne. Bol vysoký, svalnatý, no nie príliš objemný, telo mal šlachovité od neprestajného pohybu. Džob rockového speváka je náročný. Zlatistú pokožku na rukách mal potetovanú a v bradavkách pírsingy, ktoré som sala vždy, keď som chcela, aby jeho penis vo mne stuhol...

Gideonovi však nesiahahal ani po členky. Bretta som obdivovala ako hociktorá žena, čo má v žilách horúcu krv, ale Gideon patril do osobitnej ligy.

„Počúvaj,“ pokračoval Brett, „viem, že pracuješ, tak ťa nechcem zdržiavať. Prídem do New Yorku a rád by som sa s tebou stretol.“

Pod stolom som si skrížila nohy v členkoch. „To nie je dobrý nápad.“

„Na Times Square bude premiéra videoklipu k našej skladbe *Zlatovláška*,“ pokračoval. „Chcem ťa mať pri sebe.“

„Pri... no teda.“ Pošúchala som si čelo. Jeho žiadosť ma vyviedla z rovnováhy a radšej som sa sústredila na predstavu, ako

ma mama hreší, že si šúcham tvár – podľa nej to stopercentne spôsobuje vrásky. „Fakt mi to lichotí, ale musím sa ťa spýtať... Zmieril si sa s tým, že sme len priatelia?“

„To teda nie,“ zasmial sa. „Zlatovláska, si jednoznačne voľná. Cross stratil, ja možno získam.“

Doriti! Ubehli takmer tri týždne, odkedy sa v klebetníckych blogoch objavili prvé fotky Gideona a Corinne, ktorí sa akože dali znovu dohromady. Všetci sa zrejme rozhodli, že potrebujem spáliť mosty a posunúť sa ďalej. „To nie je jednoduché. Nie som pripravená na ďalší vzťah, Brett.“

„Volám ťa na rande, nenúkam ti celoživotný záväzok.“

„Brett, naozaj...“

„Musíš prísť, Eva.“ Stíšil hlas do toho zvodného mrmlania, ktoré ma inokedy vždy spoľahlivo zbavilo nohavičiek aj zábran. „Tá pieseň je o tebe. Takže *nie* neberiem.“

„Musíš.“

„Ak neprídeš, veľmi ma to bude bolieť,“ dodal už normálnym hlasom. „Fakt, netáram. Keď sa nedáš presvedčiť inak, pôjdeme ako priatelia, ale potrebujem ťa tam.“

Ťažka som vzdychla a sklonila som sa nad stôl. „Nechcem ťa zavádzať.“ *No najmä nechcem naštvat' Gideona...*

„Budem to považovať len za láskavosť medzi kamarátmi.“

Haha, to iste. Neodpovedala som.

No on sa nevzdal. Nikdy sa nevzdáva. „Okej?“ dobiedzal.

Pri lakti sa mi zjavila šálka s kávou a zbadala som Marka. „Okej,“ pritakala som, aby som sa už mohla pustiť do práce.

„Paráda!“ zvolal triumfálne, takže som si predstavila, ako dvíha päšť. „Môže to byť buď vo štvrtok, alebo v piatok večer, ešte presne neviem. Daj mi číslo svojho mobilu, keď sa to dozviem, pošlem ti esemesku.“

Vyrapotala som číslo. „Máš to? Už musím bežať.“

„Želám úspešný deň v práci!“ povedal mi na rozlúčku a ja som si hneď v duchu vyčítala, že som ho tak odbila. Vždy bol

fajn a mohli sme byť fakt dobrí kamoši, ale tú šancu som si pokazila, keď som ho pobozkala.

„Vďaka, Brett... a gratulujem. Teším sa s tebou. Maj sa.“ Položila som slúchadlo a usmiala som sa na Marka. „Dobré ráno.“

„Je všetko v poriadku?“ V hnedých očiach sa mu objavili starosti. Mal na sebe tmavomodrý oblek s tmavofialovou viazankou, ktorá mu vynikajúco pristala k tmavej pokožke.

„Jasné. Ďakujem za kávu.“

„Nemáte začo. Tak čo, pripravená do práce?“

Usmiala som sa. „Ako vždy.“

Netrvalo mi dlho, kým som si uvedomila, že s Markom niečo nie je v poriadku. Bol odmeraný a mrzutý, a bežne taký nebýval. Pracovali sme na kampani pre softvér, ktorý slúžil na vyučovanie cudzích jazykov, ale nešlo mu to od srdca. Navrhla som, aby sme prebrali kampaň na biopotraviny, ale ani to nepomohlo.

„Stalo sa niečo?“ spýtala som sa trochu rozpačito, lebo obaja sme dávali pozor, aby sme počas práce neodbiehali do súkromných tém.

Každý druhý týždeň sme však odložili pracovné záležitosti, keď ma Mark pozval na obed so svojím partnerom Stevenom, no naďalej sme zachovávali svoje roly šéfa a podriadenej. Bola som za to vďačná, lebo Mark vedel, aký je môj nevlastný otec bohatý. Nechcela som, aby si ma niekto vážil pre niečo, čo nebola moja zásluha.

„Čože?“ Pozrel na mňa, potom si prešiel rukou po nakrátko ostrihaných vlasoch. „Prepáčte.“

Na kolená som si položila tablet. „Zdá sa mi, že vás niečo ťaží.“

Pokrčil plecami, obrátil sa mi na stoličke chrbtom a potom sa znovu zvrtol ku mne. „V nedeľu máme so Stevenom výročie.“

„To je úžasné,“ usmiala som sa. Zo všetkých párov, ktoré som kedy videla, mali Mark so Stevenom najláskyplnejší a najstabilnejší vzťah. „Blahoželám.“

„Vďaka,“ chabo sa usmial.

„Idete spolu niekam? Už ste si rezervovali miesta v podniku alebo to mám zariadiť?“

Pokrútil hlavou. „Ešte som sa nerozhodol. Neviem, čo by bolo najlepšie.“

„Skúsme prebrať jednotlivé možnosti. S ľútosťou priznávam, že veľa výročí som nezažila, ale moja mama ich vie oslavovať, ako sa patrí. Takže som čo-to pochytila.“

Monica Tramellová Barkerová Mitchellová Stantonová robila hostiteľku v domácnostiach troch bohatých manželov, takže keby sa niekedy nedajbože potrebovala živiť prácou, mohla by začať kariéru organizátorky slávnostných podujatí.

„Chcete intímne prostredie, kde budete sami? Alebo večierok s priateľmi a rodinami? Dávate si darčeky?“

„Chcem sa oženiť!“ vyhrkol.

„Aha. Jasné.“ Oprela som sa na stoličke. „Nič romantickejšie ako svadbu určite nevymyslím.“

Mark sa neveselo zasmial a smutne sa na mňa zadíval. „Malo by to byť romantické. Sám Boh vie, že keď ma Steven pred niekoľkými rokmi žiadal o ruku, zasypal ma kvetmi. Veď viete, že všetko dramatizuje. Naozaj sa snažil.“

Mykla som sa. „A vy ste povedali nie?“

„Povedal som, že zatiaľ nie. V agentúre som sa len oľutovával, on začal dostávať lukratívne ponuky a obaja sme sa spamätávali z ťažkých rozchodov. Nezdal sa mi vhodný čas na svadbu. Mal som dojem, že si ma chce vziať z nesprávnych dôvodov.“

„To človek nikdy nevie,“ šepala som skôr sama pre seba.

„Nechcel som, aby si myslel, že o nás pochybujem,“ pokračoval Mark, akoby ma nepočul. „Tak som to svoje odmietnutie vysvetlil tým, že neverím v inštitúciu manželstva. Ako somár.“

Potlačila som úsmev. „Nie ste somár.“

„Za posledné roky sa niekoľko ráz vyjadril, že som urobil dobre, keď som povedal nie.“

„Lenže vy ste nepovedali nie. Povedali ste zatiaľ nie. Je tak?“

„Neviem. Ježišmária, už neviem, čo presne som povedal.“ Naklonil sa, oprel si lakť o stôl a zaboril tvár do dlaní. Hovoril tlmeným hlasom. „Pochytila ma panika. Mal som dvadsaťštyri rokov. Možnože niekto sa v takom veku na záväzok cíti, ale ja... Ja som sa naň necítil.“

„Takže teraz máte dvadsaťosem a už sa naň cítite?“ Pri myšlienke, že je v rovnakom veku ako Gideon, som sa rozochvela, pretože ja som mala toľko rokov ako Mark, keď povedal, že sa ešte nechce sobášiť. Vedela som, prečo to povedal.

„Iste.“ Zdvihol hlavu a pozrel mi do očí. „Viac, ako len cítim. Je to, akoby vo mne tikali hodiny, a som čoraz netrpezlivejší. No obávam sa, že ma odmietne. Je možné, že on mal ten správny okamih pred štyrmi rokmi, no už pominul.“

„Je to kliše, ale ak to neskúsite, tak to nezistíte.“ Upokojujúco som sa naňho usmiala. „Miluje vás. Veľmi. Máte dosť veľkú šancu, že povie áno.“

Aj on sa usmial a blysol šarmantne krivými zubami. „Ďakujem.“

„Tie rezervácie vám môžem zohnať.“

„Fajn, dám vám vedieť.“ Zvážnel. „Prepáčte, že som s tým začal. Viem, že prežívate ťažký rozchod.“

„O mňa si nerobte starosti, som v pohode.“

Mark si ma chvíľu prezeral a potom prikývol.

„Idete na obed?“

Pozrela som do úprimnej tváre Willa Grangera. Will bol v reklamnej agentúre najnovším asistentom a trochu som mu pomáhala. Nosil dlhé bokombrady a okuliare v čiernom hra-

natom ráme, čo vytváralo retro bítnický imidž. Seklo mu to. Okrem toho bol vždy uvoľnený a milý. Sympaťák. „Jasné. Čo si dáme?“

„Cestoviny a chlieb. A koláč. Možno aj pečený zemiak.“

Nadvihla som obočie. „V poriadku, ale ak za stolom upadnem do uhľohydrátovej kómy, budete to musieť vysvetliť Markovi.“

„Ste svätica, Eva. Nathalie má nejakú nízkosacharidovú diétu a ja už bez normálnych cukrov a škrobov nevydržím ani deň. Len sa na mňa pozrite, ako upadám.“

Will a jeho láska Nathalie, s ktorou chodil už od strednej, mali podľa toho, čo hovoril, vynikajúci vzťah. Nikdy som nepochybovala, že by kvôli nej tancoval po horúcich uhlíkoch, a zdalo sa, že aj jej na ňom záleží, hoci občas dobrosrdečne šomral na jej prehnanú starostlivosť.

„Fajn, tak poďme.“ Pochytila ma nostalgia. Odlúčenie od Gideona bolo mučivé. Najmä v spoločnosti priateľov, ktorí mali vlastné pevné vzťahy.

Prišlo poludnie, a kým som čakala na Willa, poslala som esemesku Shawne, Markovej nastávajúcej švagrinej, či má v sobotu čas na dámsku jazdu. Práve som stlačila gombík odoslania, keď na mojom stole zazvonil telefón.

Stroho som sa ozvala: „Kancelária Marka...“

„Eva.“

Pri zvuku Gideonovho hlbokého zastretého hlasu sa mi skrútili prsty na nohách. „Ahoj, frajer.“

„Povedz mi, že je medzi nami všetko v poriadku.“

Zahryzla som si do pery a zaboľelo ma srdce. Asi aj on cíti medzi nami tú priepasť, ktorá ma tak trápi. „Pravdaže je. Ty si to nemyslíš? Stalo sa niečo?“

„Nie.“ Odmlčal sa. „Len som to musel znovu počuť.“

„Včera večer som ti to hádam jasne vysvetlila, nie?“ *Ked' som ti podriapala chrbát...* „A dnes ráno?“ *Ked' som si pred tebou klakla na kolená...*

„Potreboval som to počuť, keď sa na mňa nedívaš.“ Gideonov hlas mi pohladil zmysly. Od rozpakov ma obliat rumenec.

„Prepáč,“ šepla som. „Viem, že ťa zlostí, keď ženy obdivujú len tvoj vzhľad. Pri mne by si nemal mať ten pocit.“

„Nikdy sa nestážujem, že som to, čo chceš, Eva. Kristepane,“ zachripel, „som fakt rád, že sa ti páčim, lebo sám Boh vie, ako rád sa na teba dívam.“

Zatvorila som oči a pocítila som vlnu túžby. Už som vedela, že som preňho dôležitá, a tým ťažšie som znášala, že sme nemohli byť spolu. „Strašne mi chýbaš. Je to zvláštne, lebo všetci si myslia, že sme sa rozišli a potrebujem sa posunúť ďalej.“

„Nie!“ To slovo vybuchlo medzi nami tak, až som sa mykla. „Dopekla! Počkaj na mňa, Eva. Ja som na teba čakal celý život.“

Ťažka som preglgla a otvorila som oči práve včas, aby som uvidela, že ku mne kráča Will. Stíšila som hlas. „Ak si môj, budem na teba čakať hoci aj celú večnosť.“

„Celá večnosť to nebude. Robím, čo môžem. Ver mi.“

„Verím.“

V pozadí mu pípol iný telefón. „Presne o ôsmej sa uvidíme,“ rázne povedal Gideon.

„Áno.“

Zložil a ja som sa cítila sama ako na pustom ostrove.

„Tak čo, ideme sa napchať?“ spýtal sa Will a nadšene si mädlil ruky. Megumi šla na obed s priateľom, ktorému sa priecili záväzky, a tak sme zostali len my dvaja s Willom a cestoviny, ktoré do seba zvládne za hodinu napchať.

Pomyslela som si, že uhľohydrátové omámenie mi možno práve teraz pomôže, a vstala som. „Že váhate!“

Cestou z obeda som si v potravinách kúpila energetický nápoj s nulovým obsahom uhľohydrátov. Kým odbila piata, bolo mi jasné, že po robote pôjdem na bežecký pás.

Členstvo som si platila v posilňovni Equinox, ale srdce ma volalo do inej – CrossTrainer. Bolestne som pociťovala prázdnotu medzi sebou a Gideonom. Ak pobudnem tam, kde sme spolu prežili príjemné chvíle, trochu ju zmiernim. Okrem toho som cítila istú povinnosť. Gideon bol môj. Urobím, čo bude v mojej moci, aby som s ním strávila zvyšok života. Súčasťou toho bolo podporovať každý jeho krok.

Domov som sa vrátila peši, bolo mi jedno, že sa spotím, lebo v posilňovni ma aj tak nečakalo nič iné. Keď som vystúpila z výťahu na svojom poschodí, pohľad mi zaletel k susedným dverám. Pohrávala som sa s kľúčom, ktorý mi dal Gideon, a s myšlienkou, že vojdem do jeho bytu. Je podobný ako ten na Piatej avenue? Alebo celkom iný?

Gideonov strešný byt bol úchvatný vďaka predvojnovnej architektúre a starosvetskému šarmu. Vyžarovalo z neho bohatstvo, no napriek tomu nebol o nič menej útulný a hrejivý. V tom priestore som si dokázala rovnako ľahko predstaviť deti aj zahraničných hodnostárov.

Aké bude jeho dočasné útočisko? Niekoľko kusov nábytku, holé steny, prázdna kuchyňa? Alebo sa už stihol zabývať aj tu?

Zastala som pred svojím bytom, no pozerala som na jeho dvere a v duchu som zápasila sama so sebou. Napokon som odolala pokušeniu. Chcela som, aby ma tam zaviedol sám.

Vstúpila som do svojej obývačky a začula som ženský smiech. Neprekvapilo ma, že na mojej bielej pohovke sa ku Carymu túli dlhonohá blondína. Ruku mala v jeho lone a hladila ho cez tepláky. Stále bol bez trička, jednou rukou objímal Tatianu Cherlinovú okolo pliec a prstami jej lenivo pohládzal biceps.

„Ahoj, zlatko,“ pozdravil ma s úsmevom. „Ako bolo v robote?“ „Ako vždy. Ahoj, Tatiana.“

Namiesto pozdravu mykla bradou. Bola krásna, ale to sa od modelky očakáva. Počas niekoľkých prvých stretnutí som si ju

neoblúbila a stále mi nebola sympatická. Lenže pri pohľade na Caryho som musela uznať, že mu je s ňou asi celkom dobre.

Modriny mu zmizli, no ešte vždy sa spamätával z brutálnej bitky, ktorú mu uštedril Nathan – a ktorá odštartovala udalosti, čo ma odlúčili od Gideona.

„Prišla som sa len prezliecť, idem cvičiť,“ vyhlásila som a zamierila som na chodbu.

Cary za mnou povedal Tatiane: „Počkaj chvíľu, musím sa ísť porozprávať s kamarátkou.“

Zašla som do svojej izby a hodila som kabelku na posteľ. Práve som sa prehrabávala v toaletnom stolíku, keď mi vo dverách zastal Cary. „Ako sa cítiš?“ spýtala som sa ho.

„Lepšie.“ Zelené oči mu šibalsky zaiskrili. „A ty?“

„Lepšie.“

Prekrížil si ruky na holej hrudi. „Je to vďaka tomu, kto si tu s tebou v noci vyhádzoval z kopýtka?“

Bokom som zatvorila zásuvku a odsekla som: „Vážne? Ja ťa nepočujem, keď vo svojej izbe vystrájaš. Ako to, že ty počuješ mňa?“

Poklopkal si po spánku. „Sexuálny radar. Mám ho tu.“

„Čo to znamená? Že ja sexuálny radar nemám?“

„Skôr to, že ti ho Cross počas svojich sexuálnych maratónov vybil. Páni, stále nechápem, koľko ten chlap vydrží. Kiežby sa raz rozhodol vyskúšať druhú stranu mince a poriadne utáhal mňa.“

Hodila som doňho svoju športovú podprsenku.

Šikovne ju chytil a zasmial sa. „Takže kto to bol?“

Zahryzla som si do pery. Naozaj sa mi nežiadalo klamať jedinému človeku, ktorý mi vždy všetko povedal priamo, aj keď to bolelo. No musela som. „Jeden chlapík, čo pracuje v Crossfire.“

Úsmev mu zmizol z tváre. Cary vošiel a zavrel za sebou dvere. „A ty si sa len tak rozhodla, že ho dotiahneš domov a vysexuješ mu z hlavy mozog? Myslel som, že si šla na krav maga.“

„Bola som tam. No on býva neďaleko a po cvičení som ho náhodou stretla. Slovo dalo slovo...“

„Mám sa obávať?“ So spýtavým pohľadom mi vrátil športovú podprsenku. „Už veľmi dávno si nemala náhodného milenca.“

„To nie je tak.“ Donútila som sa neuhnúť pohľadom, lebo mi bolo jasné, že potom by mi už neveril. „Ja... sa s ním stretávam. Dnes ideme napríklad na večeru.“

„Zoznámíš nás?“

„Iste, ale neskôr. Dnes idem k nemu.“

Stisol pery. „Niečo mi tajíš. Tak von s tým!“

Obišla som tú otázku. „Ozaj, ráno si sa v kuchyni bozkával s Treyom.“

„Okej.“

„Takže medzi vami dvoma je to v pohode?“

„Nemôžem sa sťažovať.“

Uf. Keď sa Cary do nejakej témy zahryzol, nepustil ju. Znovu som sa pokúsila obrátiť list.

„Dnes som sa rozprávala s Brettom.“ Povedala som to akoby nič, nechcela som, aby to vyznelo ktovieako významne. „Zavolať mi do práce. A nie, v noci tu nebol on.“

Nadvihol obočie. „A čo chcel Brett?“

Skopla som z nôh topánky a odišla som si do kúpeľne zmyť zvyšok mejkapu. „Vracia sa do New Yorku na premiéru videoklipu k skladbe *Zlatovláska*. Pozýva ma na tú premiéru.“

„Eva...“ začal tým výstražným tónom, ktorý používajú rodičia pri rozhovore s neposlušnými dečkami.

„Pod' so mnou.“

To ho trochu prekvapilo. „Mám ti robiť garde? Nedôveruješ si?“

Pozrela som do zrkadla. „Ja sa k nemu nevrátim, Cary. Niežeby sme spolu vôbec niekedy chodili, ale to ťa trápiť nemusí. Volám ťa, lebo si myslím, že sa zabavíš, a tiež preto, aby som v Brettovi nevyvolávala márne nádeje. Súhlasil, že pôjdeme ako